

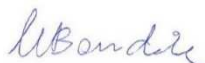
**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ
I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY JASIEINICA**

OPRACOWANIE - ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

mgr inż. arch. Sławomir Tront

mgr inż. arch. Katarzyna Bondek

mgr inż. Marta Sarna

Gliwice, SIERPIEŃ 2022 r.

PANOVA
Since 1987

P.A. NOVA SA | ul. Górnych Wałów 42 | 44-100 Gliwice | tel. +48 32 4004 100 | fax +48 32 4004 110 | biuro@panova.pl

Spółka zarejestrowana w Sądzie Rejonowym X Wydział Gospodarczy w Gliwicach
Wysokość Kapitału Zakładowego 10.000.000,00 PLN | NIP 631-020-04-17 | REGON 003529385 | KRS 0000272669

www.panova.pl

Spis treści

1. Wprowadzenie.....	2
1.1. Przedmiot, cel, zakres merytoryczny prognozy	2
1.2. Podstawy opracowania oraz wykorzystane materiały	2
2. Informacja o zawartości, głównych celach analizowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.	5
2.1. Obszar opracowania i jego aktualne zagospodarowanie	5
2.2. Charakterystyka zamierzeń planistycznych	7
2.3. Charakterystyka zamierzeń planistycznych w odniesieniu do obowiązujących dokumentów planistycznych.....	9
3. Informacja o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.....	14
4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania	14
5. Określenie, analiza i ocena istniejącego stanu środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego planu	15
5.1. Stan zasobów środowiska	15
5.2. Regionalizacja fizycznogeograficzna.....	16
5.3. Ukształtowanie powierzchni terenu	16
5.4. Budowa geologiczna	17
5.5. Złoża kopalin i eksploatacja górnicza	18
5.6. Osuwiska i tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.....	18
5.7. Warunki hydrogeologiczne.....	19
5.8. Główne zbiorniki wód podziemnych	19
5.9. Jednolite części wód podziemnych (JCWPd).....	19
5.10. Hydrografia	20
5.11. Gleby.....	20
5.12. Klimat i warunki aerasanitarnie	20
5.13. Zasoby przyrody ożywionej i ich ochrona prawna	21
5.14. Obiekty chronione w rozumieniu Ustawy o ochronie przyrody	25
5.15. Zabytki.....	26
5.16. Istniejące zagrożenia środowiska, a jego odporność na degradację i zdolność do samoregeneracji	26
5.17. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu.....	31
6. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.....	32
6.1. Lasy ochronne	32
6.2. Zasoby wodne.....	33
6.3. Ustalenia wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego.....	33
6.4. Złoża kopalin.....	33
6.5. Klimat akustyczny	33
6.6. Grunty rolne i leśne	34
6.7. Walory krajobrazowe	34
6.8. Obszary chronione i pomniki przyrody.....	35
6.9. Obszary cenne przyrodniczo, a nie objęte ochroną.....	35
6.10. Flora i fauna.....	35
7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i krajowym oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania projektu studium.....	38
8. Ustalenia projektu zmiany studium w odniesieniu do Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030	40
9. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym bezpośrednie, wtórne i skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko	42
9.1. Ocena zakresu dokonanych zmian w stosunku do oddziaływania wynikającego z obowiązujących dokumentów planistycznych	42
9.2. Charakterystyka zamierzeń planistycznych w odniesieniu do stanu istniejącego (faktycznego i prawnego) Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Dolina Górnej Wisły (PLB240001).....	45
9.3. Charakterystyka oddziaływań zamierzeń planistycznych.....	46
10. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko.....	48
11. Obszary problemowe.....	48
12. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru	48
13. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w zmianie studium	51
14. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	52

1. Wprowadzenie

1.1. Przedmiot, cel, zakres merytoryczny prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana w celu określenia wpływu na środowisko wprowadzonego sposobu zagospodarowania terenu objętego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica.

Wymagania dotyczące zakresu merytorycznego prognozy zostały określone w art. 51 ust. 2 Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz.U. 2021 poz. 247 z dnia 05.02.2021 r.).

Do wykonania prognozy zastosowano metodę analizy systemowej, opierającą się na tworzeniu modeli i stosowaniu hipotez jako podstawy rozważań.

1.2. Podstawy opracowania oraz wykorzystane materiały

Niniejsza prognozę opracowano w oparciu o dane zawarte w „Prognozie oddziaływania na środowisko projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica”, sporządzonej przez Firmę Projektową „Bogacz” z siedzibą w Katowicach, ul. Jutrzenki 1 na potrzeby opracowania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica przyjętego uchwałą Nr XXII/316/ Rady Gminy Jasienica z dnia 31 sierpnia 2016 r.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy oparto się o następujące akty prawne:

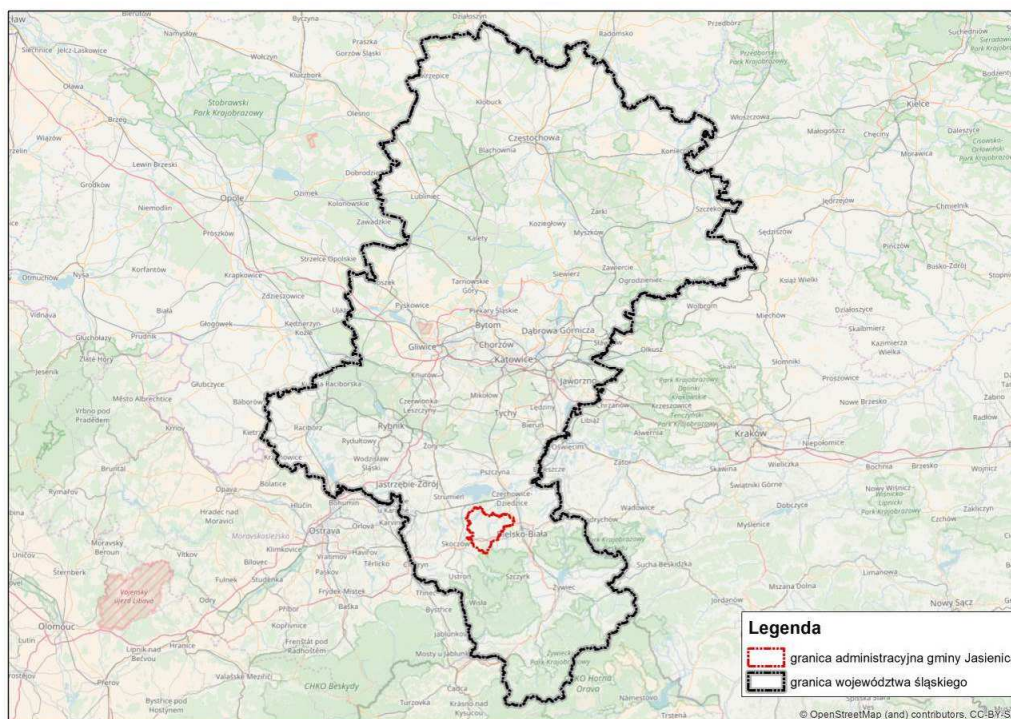
1. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. 2021, poz. 247);
2. Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (tekst jednolity Dz.U. 2020, poz. 1219);
3. Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (tekst jednolity Dz.U. 2020, poz. 55);
4. Ustawa o lasach z dnia 28 września 1991 r. (tekst jednolity Dz.U. 2020, poz. 1463);
5. Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 3 lutego 1995 r. (tekst jednolity Dz. U. 2017, poz. 1161 z późn. zm.);
6. Ustawa prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. (tekst jednolity Dz. U. 2021, poz. 624);
7. Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011 r. (tekst jednolity Dz.U. 2020, poz. 1064);
8. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz. U. 2014, poz. 112);
9. Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. 2003, Nr 192, poz. 1883);

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy oparto się na następujących materiałach:

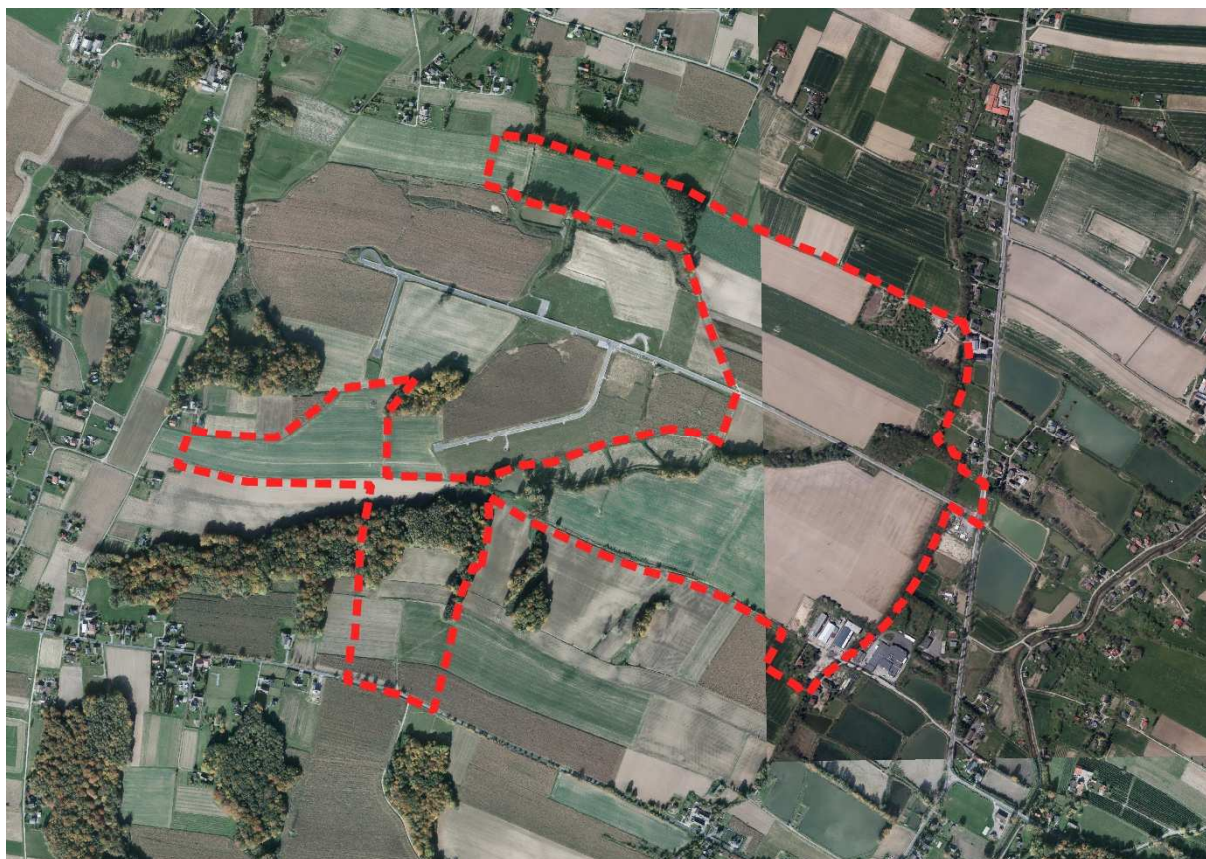
1. Opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Jasienica dla sołectw Bielowicko, Grodziec, Iłownica, Landek, Łazy, Roztropice, Rudzica, Wieszczyta. Wyk.: EKOID, Katowice, 2017.
2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Jasienica, wraz z Prognozą oddziaływania na środowisko, wyk. Firma Projektowa „Bogacz” z siedzibą w Katowicach, 2016.
3. Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Jasienica przyjęta uchwałą nr XII/159/10 Rady Gminy Jasienica z dnia 14 listopada 2019 r.
4. Strategia rozwoju gminy Jasienica do 2025 Jasienica 2017 r.
5. Program ochrony środowiska dla Gminy Jasienica. Aktualizacja. Wyk. EKO-TEAM KONSULTING, Bielsko-Biała 2009.
6. Kondracki J. 2000. Geografia regionalna Polski. PWN, Warszawa.
7. Kondracki J. 2001. Geografia fizyczna. PWN, Warszawa.
8. Matuszkiewicz J.M. 2008a. Potencjalna roślinność naturalna Polski, IGiPZ, Warszawa (dostęp online: www.igipz.pan.pl, data dostępu 05.2018).
9. Matuszkiewicz J.M. 2008b. Regionalizacja geobotaniczna Polski, IGiPZ, Warszawa (dostęp online: www.igipz.pan.pl, data dostępu 05.2018).
10. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, Warszawa 2016.
11. Gumiński R. 1948. Próba wydzielenia dzielnic rolniczo-klimatycznych w Polsce. Przegląd Meteorologiczny i Hydrologiczny 1: 7-20.
12. Tokarska-Guzik B., Zając M., Zając A., Urbisz A., Dajdok Z., Danielewicz W., Hołdyński C. 2012. Rośliny obcego pochodzenia w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem gatunków inwazyjnych. GDOŚ, Warszawa, ss. 197.
13. Parusel J.B. (red.) 2012. Czerwone listy wybranych grup grzybów i roślin województwa śląskiego. Strategia ochrony przyrody województwa śląskiego do roku 2030. Raport o stanie przyrody województwa śląskiego. Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego, Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska. Raporty i Opinie 6, t. 2.
14. Parusel J.B. (red.) 2012. Czerwone listy zbiorowisk roślinnych, mszaków i porostów województwa śląskiego. Strategia ochrony przyrody województwa śląskiego do roku 2030. Raport o stanie przyrody województwa śląskiego. Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego, Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska. Raporty i Opinie 6, t. 3.
15. Parusel J.B. (red.) 2013. Czerwone listy zwierząt województwa śląskiego. Strategia ochrony przyrody województwa śląskiego do roku 2030. Raport o stanie przyrody województwa śląskiego. Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego, Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska. Raporty i Opinie 6, t. 5.
16. Parusel J. B., Skowrońska K., Wower A. 2007. Korytarze ekologiczne w Województwie Śląskim – koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Etap I., CDPGŚ, Katowice.
17. <http://www.jasienica.pl/>

18. <http://www.powiat.bielsko.pl/>
19. <http://www.skoczow.pl/page/>
20. <http://www.czechowice-dziedzice.pl/>
21. www.wkz.katowice.pl
22. <http://www.kzgw.gov.pl/>
23. <http://geoportal.powiat.bielsko.pl/>
24. <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>
25. <http://www.katowice.rdos.gov.pl/>
26. <http://natura2000.gdos.gov.pl/>
27. <http://www.katowice.pios.gov.pl/>
28. <http://beta.btsearch.pl>
29. <http://epsh.pgi.gov.pl/epsh>

2.1. Obszar opracowania i jego aktualne zagospodarowanie

5

Rys. 3. Mapa lokalizacyjna terenu objętego opracowaniem - zmianą studium na tle stanu istniejącego zagospodarowania

Gmina Jasienica jest gminą wiejską wchodzącą w skład powiatu bielskiego (z siedzibą władz w Bielsku-Białej), stanowiącego część składową województwa śląskiego (z siedzibą władz wojewódzkich w Katowicach).

Obszar ocenianej zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica obejmuje obszar Niskoemisyjnej Strefy Przemysłowej w Międzyrzeczu Dolnym oraz w części Międzyrzecza Górnego, pomiędzy ulicami: Międzyrzeczką, Ligocką, Bronowską oraz Rudzicką. Zmiana Studium ma na celu poszerzenie obszaru Niskoemisyjnej Strefy Przemysłowej, wprowadzenie nowego kierunku przeznaczeń o symbolu P/U oraz określenie wskaźników dotyczących zagospodarowania dla terenu P/U.

Powierzchnia obszaru to około 94 ha. Teren zmiany studium graniczy od wschodu z zabudową mieszkaniową jednorodzinną, od południa z zabudową mieszkaniową jednorodzinną oraz terenami rolnymi, lasami oraz terenami zieleni nieurządzonej, od północy z terenami rolnymi i od wschodu z zabudową mieszkaniową jednorodzinną. Przeważająca część obszaru objętego zmianą studium oraz jego bezpośrednie sąsiedztwo są objęte zadaniem strategicznym gminy, tj. Niskoemisyjną Strefą Przemysłową. Jest to przedsięwzięcie kluczowe z punktu widzenia rozwoju gminy a obszar przeznaczony pod jego realizację jest konsekwentnie rezerwowany w dokumentach strategicznych i planistycznych gminy.

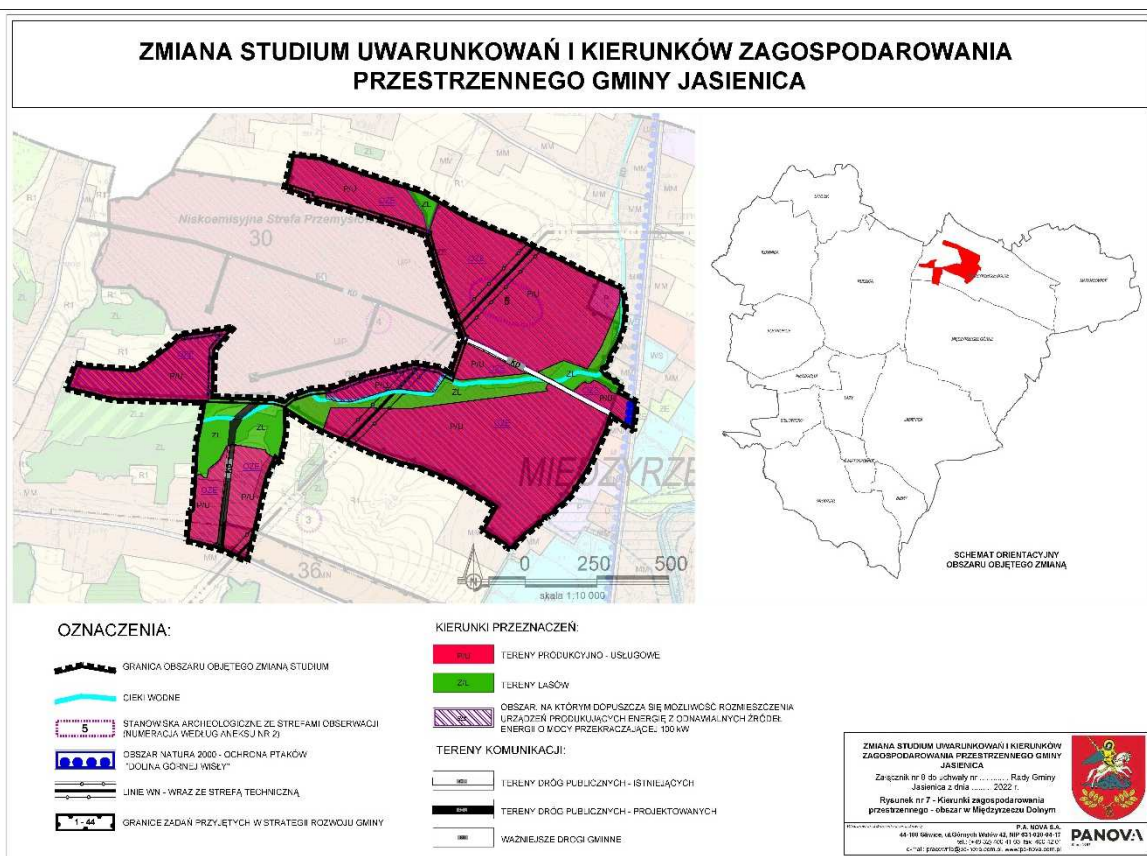
2.2. Charakterystyka zamierzeń planistycznych

W przedłożonym do oceny projekcie zmiany studium w ramach inwentaryzacji urbanistycznej, wyodrębniono trzy podstawowe tematyczne grupy przeznaczeń terenów:

- a) terenu komunikacji,
- b) tereny zabudowy,
- c) tereny chronione przed zabudową i niezabudowane.

W każdej z wyżej wymienionych grup terenów wyodrębniono przeznaczenia funkcjonalne (określone w studium jako **kierunki przeznaczeń**). Wydzielone tereny funkcjonalne zostały przedstawione poniżej:

SYMBOL PRZEZNACZENIA DOMINUJĄCEGO	OPIS OGÓLNY	OPIS SZCZEGÓŁOWY
1	2	3
1) TERENY KOMUNIKACJI		
KD	tereny dróg publicznych projektowanych	Projektowane tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, które mają na celu zapewnienie powiązania planowanych terenów produkcyjno – usługowych z zewnętrznym układem komunikacyjnym.
2) TERENY ZABUDOWY		
P/U	tereny zabudowy produkcyjnej, usługowej, baz, składów i magazynów	Zakłady produkcyjne, składy i magazyny, obiekty i urządzenia obsługi komunikacji samochodowej, obiekty i urządzenia obsługi infrastruktury technicznej, tereny zabudowy usługowej z wyjątkiem usług publicznych i innych chronionych przed hałasem
3) TERENY CHRONIONE PRZED ZABUDOWĄ I NIEZABUDOWANE		
ZL	Tereny leśne	Obszary lasów, oznaczonych w ewidencji gruntów symbolem Ls, a także obszary porośnięte zbiorowiskami o charakterze leśnym i lasopodobnym nieoznaczone w ewidencji gruntów symbolem Ls, tereny przeznaczone do zalesienia, oraz zieleń przywodna wraz z polanami, ścieżkami, drogami, wodami powierzchniowymi, a także obszary zalesień

Rys. 4. Rysunek projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica - kierunki zagospodarowania przestrzennego

Z uwagi na skalę i szczegółowość sporządzania studium dla terenów wyznaczonych w projekcie zmiany studium, niezależnie od zdefiniowanego przeznaczenia podstawowego czy też przeznaczenia dopuszczalnego, przeznaczeniami mogącymi występować dodatkowo w jego granicach mogą być:

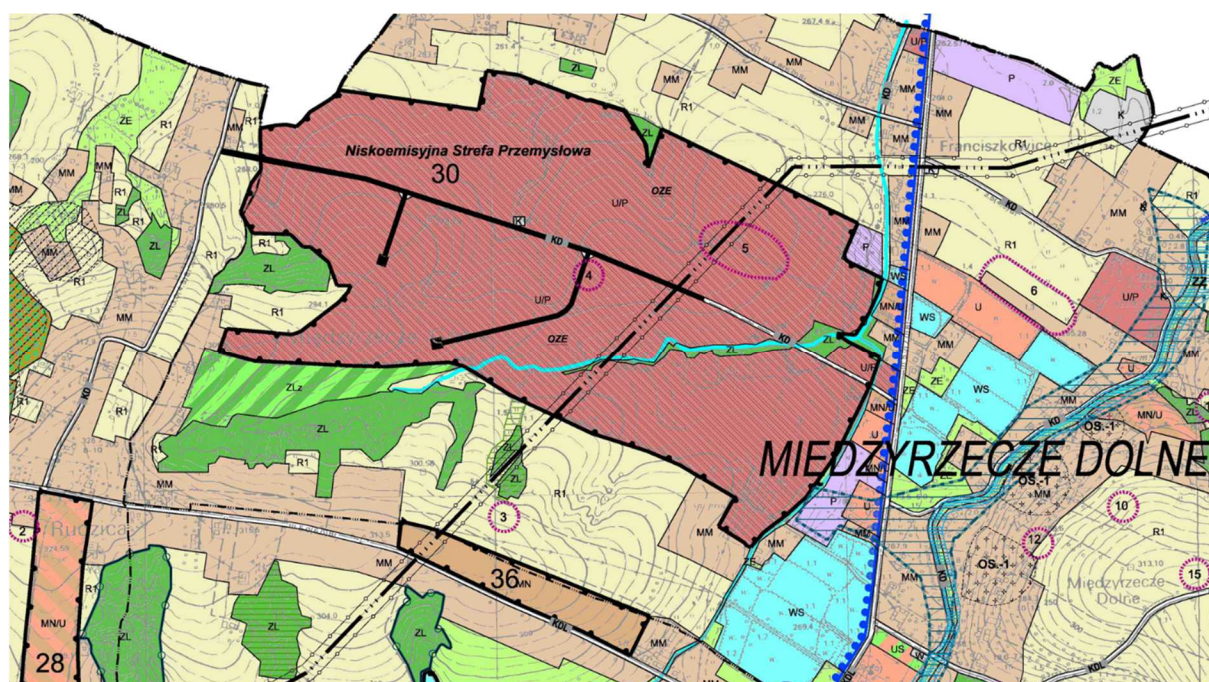
- drogi publiczne klasy dojazdowej,
- garaże i parkingi nie realizujące zapotrzebowania na miejsca postojowe w granicach terenu, z wykluczeniem realizowania ich w terenach lasów - ZL,
- miejsca obsługi transportu zbiorowego takie jak: przystanki komunikacji,
- tereny, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej, takie jak: przepompownie, ujęcia wód, stacje transformatorowe, stacje bazowe telefonii komórkowej.

W stosunku do aktualnego stanu zagospodarowania oceniany projekt zmiany studium wprowadza tereny nowej zabudowy na tereny biologicznie czynne, jako kontynuację działań wskazanych w dokumentach strategicznych gminy oraz w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica.

2.3. Charakterystyka zamierzeń planistycznych w odniesieniu do obowiązujących dokumentów planistycznych

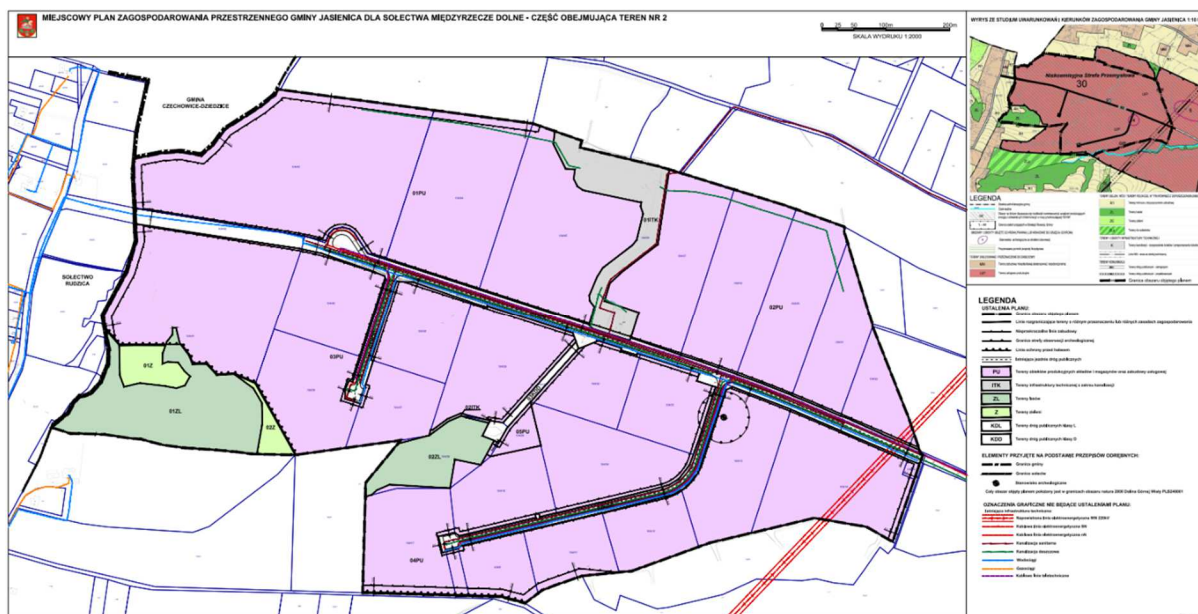
Zmiana dotyczy fragmentu obowiązującego studium przyjętego uchwałą Nr XXII/316/16 Rady Gminy Jasienica z dnia 31 sierpnia 2016 r. w sprawie uchwalenia zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica”, zmienionego uchwałą nr XII/159/10 Rady Gminy Jasienica z dnia 14 listopada 2019 r., które wskazuje obszar „Niskoemisyjnej Strefy Przemysłowej” określając dla niej przeznaczenie U/P – tereny usługowo – produkcyjne ze wskaźnikami określonymi w tabeli nr 28.

Symbol	Funkcje przeznaczenia	Minimalna powierzchnia biologicznie czynna	Wytyczne do planów miejscowych
U/P - tereny zabudowy usługowej, produkcyjnej, baz, składów i magazynów	Przeznaczenie podstawowe:	dla usług - 15% dla wytwórczości, składów i magazynów - 5%	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wysokość nowej zabudowy - maksymalna wysokość budynków - 15 m, za wyjątkiem obszaru zmiany studium („Obszaru Jasienickiej Strefy Niskoemisyjnej”), dla którego ustala się maksymalną wysokość budynków 27 m. 2. Dopuszcza się zabudowę w postaci wolnostojących obiektów halowych przy zachowaniu szczególnej dbałości o formę elewacji. 3. Zachowuje się istniejące, a także dopuszcza małe tereny zainwestowane drobną działalnością wytwórczą, w tym hodowlaną, rolniczą i ogrodniczą. 4. Dopuszcza się realizację zabudowy mieszkaniowej związanej z prowadzoną działalnością. 5. Dopuszcza się utrzymanie istniejących funkcji terenu lub nieruchomości, nie wymienionych w przeznaczeniu podstawowym i dopuszczalnym.
	<ul style="list-style-type: none"> zakłady produkcyjne, składy i magazyny, obiekty i urządzenia komunikacji samochodowej, obiekty i urządzenia obsługi infrastruktury technicznej, tereny zabudowy usługowej z wyjątkiem usług publicznych i innych chronionych przed hałasem 		

Rys. 5. Rysunek obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica - kierunki zagospodarowania przestrzennego

Dla części zachodniej wyznaczonej w „Studium...” strefy przyjęto miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego - uchwała Nr XXXI/459/2017 Rady Gminy Jasienica z dnia 26 czerwca 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica dla sołectwa Międzyrzecze Dolne - część obejmująca teren nr 2 zmieniony w części tekstowej uchwałą nr XVI/232/20 Rady Gminy Jasienica z dnia 5 marca 2020 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica dla sołectwa Międzyrzecze Dolne – część obejmująca teren nr 2

Rys. 6. Rysunek obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica dla sołectwa Międzyrzecze Dolne - część obejmująca teren nr 2

Dla terenów P/U przyjęto następujące ustalenia:

„§ 9. Wyznacza się tereny oznaczone symbolem od **01PU** do **05PU**, dla których ustala się:

1. Przeznaczenie terenów.

1) przeznaczenie podstawowe:

a) zabudowa produkcyjna,

b) składy,

c) magazyny,

d) zabudowa usługowa z wyłączeniem usług:

- społecznych z zakresu oświaty, edukacji, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej,

- turystycznych, z zastrzeżeniem lit. e,

- handlu detalicznego, obejmującego sprzedaż artykułów spożywczych,

e) usługi gastronomii na terenie oznaczonym symbolem 05PU,

f) infrastruktura techniczna;

2) przeznaczenie uzupełniające:

a) zabudowa usługowa obejmująca usługi:

- społeczne z zakresu: oświaty, edukacji, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej,

- turystyczne,
- handlu detalicznego obejmującego sprzedaż artykułów spożywczych,
- b) zagospodarowanie towarzyszące obejmujące:

- parkingi i garaże,
- drogi pożarowe, dojazdy, place manewrowe, ciągi piesze i rowerowe,
- urządzenia budowlane,
- zieleń urządzoną,

c) instalacje do produkcji energii z odnawialnych źródeł energii.

2. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego.

- 1) zakaz prowadzenia działalności obejmującej składowanie poza budynkami materiałów opałowych lub sypkich materiałów budowlanych;
- 2) zakaz lokalizowania obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²;
- 3) maksymalny udział powierzchni użytkowej usług społecznych, w stosunku do powierzchni użytkowej budynków w obrębie działki budowlanej - 15%;
- 4) nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
- 5) minimalna powierzchnia wydzielanej działki budowlanej - 0,5 ha, z zastrzeżeniem pkt 6;
- 6) ustalenie pkt 5 nie obowiązuje dla działek wydzielanych na cele realizacji infrastruktury technicznej;
- 7) dopuszcza się dachy spadziste, wyłącznie jako dachy dwuspadowe lub wielospadowe symetryczne.

3. Parametry i wskaźniki zagospodarowania terenu.

- 1) maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej - 80%;
- 2) intensywność zabudowy - od 0,05 do 3,0, z zastrzeżeniem, że minimalna intensywność zabudowy w przypadku działek przeznaczonych wyłącznie na cele realizacji infrastruktury technicznej wynosi 0%;
- 3) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej - 15%.

4. Parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy.

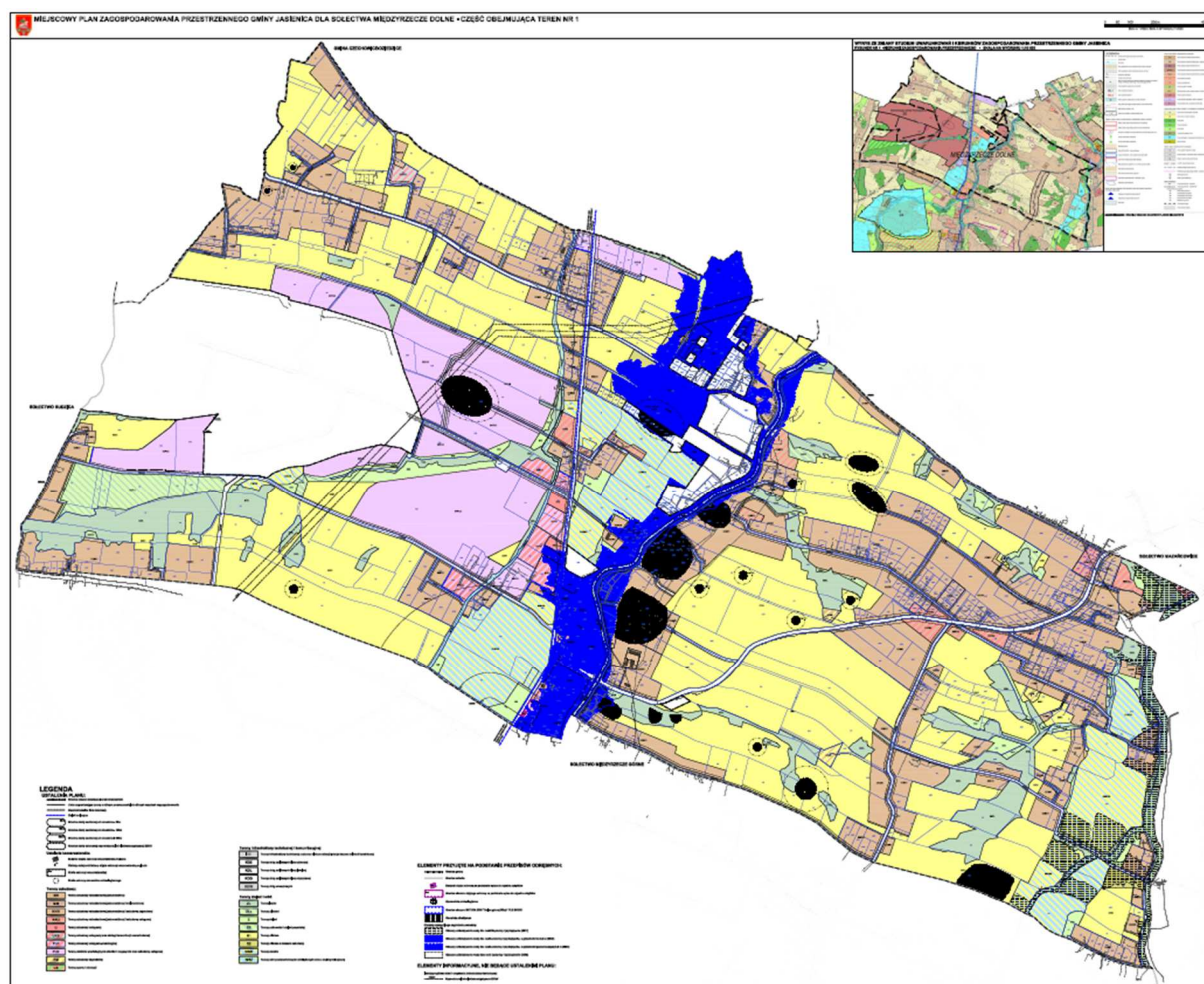
- 1) maksymalna wysokość:
 - a) budynków - 27,0 m,
 - b) budynków wraz instalacjami zlokalizowanymi na dachu budynku - 32,0 m,
 - c) budowli telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych oraz kominów - 40,0 m,
 - d) pozostałych obiektów budowlanych nie wymienionych w lit. a do lit. c - 32,0 m;
- 2) dachy płaskie, tj. o kącie nachylenia połaci dachowych do 12 stopni.
- 3) dopuszcza się dachy spadziste o kącie nachylenia połaci dachowych do 45 stopni, na budynkach o powierzchni zabudowy nie przekraczającej 200 m².

5. Zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości.

- 1) minimalna powierzchnia działki - 0,5 ha;
- 2) minimalna szerokość frontu działki - 30 m;
- 3) ustalenia pkt 1 i pkt 2 nie dotyczą działek wydzielanych dla infrastruktury technicznej;
- 4) wydzielanie działek prostopadłe w stosunku do bezpośrednio przyległej drogi publicznej z tolerancją ± 5 stopni."

Dla pozostałej części wyznaczonej w „Studium...” strefy przyjęto:

a) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego - Uchwała nr XL/538/22 Rady Gminy Jasienica z dnia 19 maja 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica dla sołectwa Międzyrzecze Dolne – część obejmująca teren nr 1

25. Ustalenia planu dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem od 01PU2 do 11PU2:

1) przeznaczenie podstawowe z zastrzeżeniem § 7 ust. 4 i ust. 5:

- a) obiekty produkcyjne,
- b) składy,
- c) magazyny,
- d) zabudowa usługowa z wyłączeniem:
 - usług społecznych i turystycznych,
 - budynków zamieszkania zbiorowego,
- e) infrastruktura techniczna;

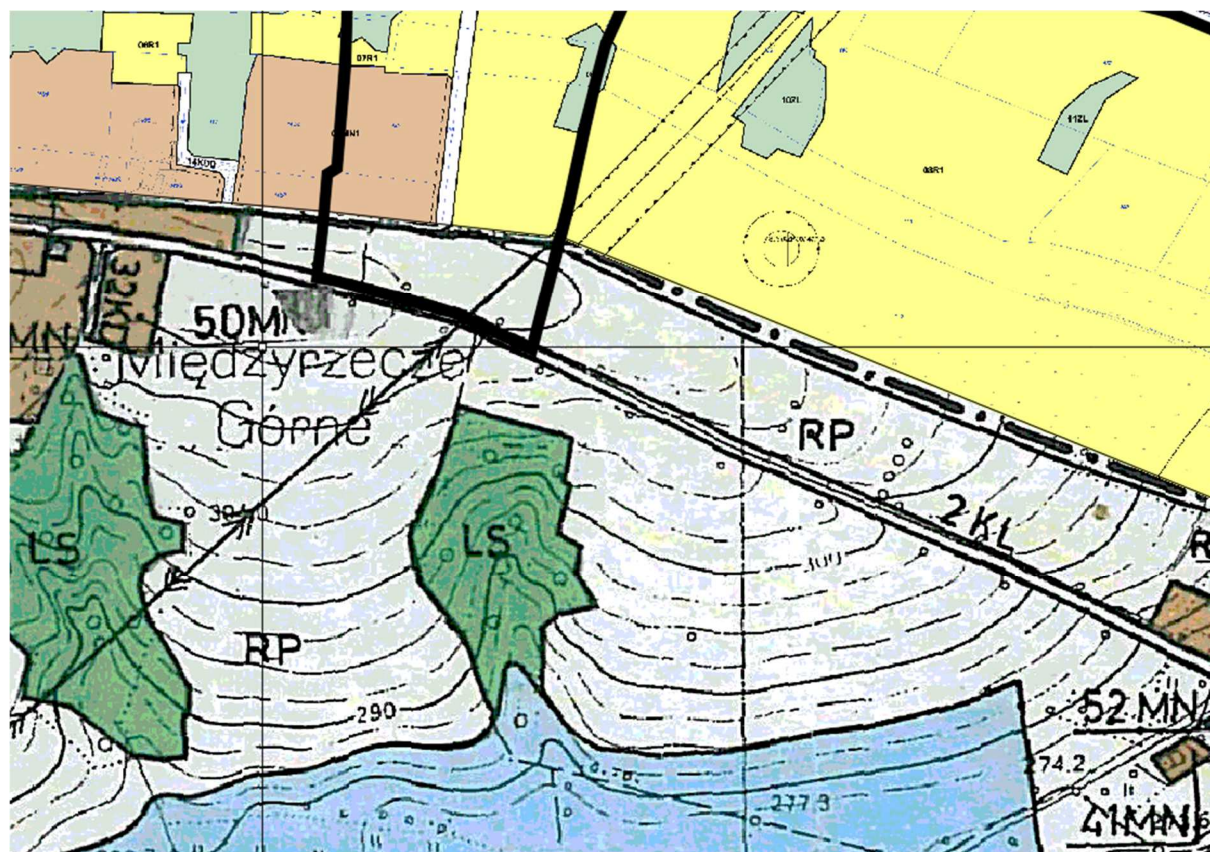
2) przeznaczenie uzupełniające: urządzenia do produkcji energii z promieniowania słonecznego;

3) parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów:

- a) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 15%,
- b) intensywność zabudowy: od 0,01 do 1,5,

- c) maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej: 75%,
- d) maksymalna wysokość budynków: 15 m,
- e) dachy płaskie albo dwu- lub wielospadowe o nachyleniu połaci do 45 stopni;
- 4) w zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów: nakaz realizacji zieleni izolacyjnej zgodnie z rysunkiem planu.

b) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego - Uchwała nr XXVII/257/2005 Rady Gminy Jasienica z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica dla sołectwa Międzyrzecze Górne

Choć obszar opracowania obejmuje ok. 94 wskazane powyżej przesądzenia planistyczne powodują, że ocena oddziaływania na środowisko skutków ustaleń projektu zmiany studium będzie „de facto” dotyczyła obszaru w części południowej oraz strefy zielonej wzdłuż cieku powierzchniowego, ponieważ skutki pozostałych regulacji zostały już ocenione i przyjęte we wcześniejszych procedurach planistycznych. Poniżej schemat obrazujący zakres przestrzenny (oznaczony kolorem żółtym) zmian w stosunku do obowiązujących dokumentów.

Rys. 7. Rysunek obszaru objętego rzeczywistą zmianą ustaleń „Studium...”.

3. Informacja o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

W czasie sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko stosuje się różnorodne metody analityczne i waloryzacyjne. Aktualnie brak jest znormalizowanego nazewnictwa w tym zakresie. W niniejszym opracowaniu posłużono się między innymi następującymi metodami:

W zakresie opisu stanu środowiska posłużono się metodami analitycznymi.

W zakresie prognozowania wielkości oddziaływania na środowisko na etapie realizacji Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zastosowano prognozowanie przez analogie, biorąc pod uwagę analizy i badania obszarów o podobnych zagospodarowaniu terenu, charakterze i funkcjach.

4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Jakość poszczególnych elementów środowiska takich jak powietrze, wody powierzchniowe czy wody podziemne na terenie województwa śląskiego, jak również w Jasienicy - podlega monitoringowi prowadzonemu m.in. przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ) w Katowicach.

W ocenianym projekcie zmiany studium wprowadzono zapisy dotyczące zasad ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego w postaci ustaleń, nakazów i zakazów ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

W związku z powyższym za wystarczający uznaje się generalnie wspomniany monitoring prowadzony przez WIOŚ w Katowicach.

W obszarze zmiany studium zaproponowano przebieg drogi dojazdowej, która ma na celu zapewnienie powiązania planowanych terenów produkcyjno – usługowych z zewnętrznym układem komunikacyjnym. Może być ona potencjalnym źródłem hałasu komunikacyjnego oddziałującego miejscami na chronione akustycznie tereny przyległe (tereny zabudowy jednorodzinnej). Z tego względu realizacja wybranych dróg o znacznym natężeniu ruchu będzie wymagała porealizacyjnej analizy oddziaływania akustycznego, która pozwoli na określenie ewentualnej konieczności zastosowania zabezpieczeń ograniczających wpływ hałasu.

5. Określenie, analiza i ocena istniejącego stanu środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego planu

5.1. Stan zasobów środowiska

Ze względu na wielkość obszaru objętego zmianą studium przedstawiono stan zasobów środowiska dla całego obszaru gminy Jasienica.

Stan środowiska danego terenu kształtowany jest nie tylko przez czynniki miejscowe, ale jest także wypadkową jej powiązań z otoczeniem.

Rzeźba terenu, budowa geologiczna, charakter zagospodarowania a także szata roślinna stanowią o licznych powiązaniach analizowanego obszaru z innymi terenami. Wymiana biologiczna między nim a terenami przyległymi aktualnie jest możliwa praktycznie w każdym kierunku, za sprawą obszarów biologicznie czynnych, przede wszystkim terenów zadrzewionych i mających charakter rolniczy oraz cieków wodnych.

Teren będący przedmiotem opracowania, jak również jego otoczenie, został w znacznym stopniu przekształcony antropogenicznie w stosunku do naturalnych uwarunkowań środowiskowych. Przekształcenia te dotyczyły przede wszystkim zmian w kierunku użytkowania rolniczego oraz ukształtowania stawów hodowlanych. Tereny niezabudowane umożliwiają kontakt i wymianę z obszarami sąsiednimi. Istotną rolę odgrywają tu cieki wodne i towarzyszące im zadrzewienia, a także zadrzewienia innego typu, szczególnie zadrzewienia śródpolne i wyspy leśne oraz tereny rolne. Swobodną migrację w pewnym stopniu ogranicza zabudowa oraz główne ciągi komunikacyjne terenu.

Powiązania przyrodnicze w obrębie terenu oraz pomiędzy nim a obszarami sąsiednimi zapewniają korytarze ekologiczne. Ich główną rolą jest umożliwienie swobodnego przemieszczania się gatunków oraz ograniczenie izolacji jego wyodrębnionych elementów. Powiązania te realizowane są m.in. poprzez obszary leśne, wyspy leśne, tereny otwarte pól i łąk, zadrzewienia śródpolne, doliny cieków wodnych, rowy melioracyjne, szlaki komunikacyjne itp. Korzystnie na nie wpływa mozaikowy układ struktur krajobrazu, a zwłaszcza obecność tzw. stepping stones (przystanków pośrednich), to jest płatów o odmiennym od otoczenia charakterze ekologicznym, np. wysp leśnych, zarośli śródpolnych,

izolowanych oczek wodnych, pełniących funkcję schronień i bazy pokarmowej. Korytarze lokalne wykorzystywane są głównie przez zwierzynę płową i drobne ssaki oraz płazy i gady. Także niektóre liniowe struktury antropogeniczne takie jak ciągi komunikacyjne i towarzyszące im siedliska (np. pobocza dróg czy tereny wzdłuż linii kolejowych) także umożliwiają w pewnym stopniu rozprzestrzenianie się (migrację) gatunków. Dotyczy to głównie kosmopolitycznych i wiatrosiewnych gatunków roślin.

Ograniczeniem dla funkcjonowania korytarzy ekologicznych są bariery ekologiczne, czyli struktury oddzielające i przecinające różne jednostki przestrzenne krajobrazu. Niektóre elementy krajobrazu mogą pełnić jednocześnie funkcje bariery, jak i korytarza ekologicznego, w zależności od cech poszczególnych gatunków. Np. ciek wodny niektórym gatunkom umożliwia przemieszczanie się, dla innych może stanowić przeszkodę bardzo trudną lub niemożliwą do pokonania.

Przez teren opracowania przebiegają następujące korytarze ekologiczne:

- ponadregionalny ornitologiczny korytarze ekologiczny „Dolina Górnej Wisły ”,
- ponadregionalny przystanek pośredni dla ornitofauny „Dolina Górnej Wisły”

Powyższe korytarze stanowią część Korytarza Południowego biegnącego od Bieszczadów poprzez Góry Słonne, Pogórze Przemyskie, Pogórze Dynowskie, parki krajobrazowe: Czarnorzecko-Strzyżowski, Pasma Brzanki, Ciężkowicko-Rożnowski i Wiśnicko-Lipnicki, następnie przechodzącego przez Beskid Wyspowy, Gorce, Beskid Makowski, Beskid Żywiecki, Beskid Śląski, Pogórze Śląskie, lasami wokół zbiornika Goczałkowickiego, Lasy Pszczyńsko-Kobiórskie, aż do Lasów Rudzkich. Korytarz Południowy jest jednym z siedmiu głównych korytarzy w Polsce. Stanowi ponadto odcinek korytarza o randze paneuropejskiej, którego rolą jest zapewnienie łączności ekologicznej w skali kraju oraz kontynentu.

Korytarz ornitologiczny i przystanek pośredni dla ptaków obejmują całą powierzchnię obszaru objętego zmianą studium.

Funkcjonowanie korytarzy i przystanków pośrednich dla ptaków warunkowane jest głównie przez obecność stawów rybnych w sąsiednich sołectwach (zwłaszcza w sołectwie Landek oraz Iłownica), a także terenów leśnych, głównie w sołectwie Landek, Iłownica, Rudzica oraz w sąsiedniej gminie Chybie.

5.2. Regionalizacja fizycznogeograficzna

Zgodnie z podziałem na jednostki fizyczno-geograficzne wg Kondrackiego (2000) teren objęty zmianą studium położony jest w zasięgu następujących jednostek:

- prowincja Karpaty Zachodnie z Podkarpaciem Zachodnim i Północnym (51),
- podprowincja Podkarpacie Zachodnie (512),
- makroregion: Kotlina Oświęcimska (512.2),
- mezoregion: Dolina Górnej Wisły (512.22).

5.3. Ukształtowanie powierzchni terenu

Ukształtowanie powierzchni terenu objętego opracowaniem wynika przede wszystkim z jego lokalizacji w dorzeczu rzeki Iłownicy i jej dopływów, a także z umiejscowienia Gminy na obszarze Beskidu Śląskiego.

Ukształtowanie powierzchni terenu jest zatem bardzo zróżnicowane. Teren wznosi się w kierunku południowym, gdzie zlokalizowany jest najwyższy punkt terenu i jednocześnie całej Gminy o wysokości 474,4 m n.p.m. – wzniesienie Górka w Grodźcu. Natomiast najniższy położony punkt, mający wysokość 223 m n.p.m., zlokalizowany jest w dolinie Iłownicy na granicy z gminą Czechowice-Dziedzice.

5.4. Budowa geologiczna

Wg objaśnień do szczegółowych map geologicznych Polski i regionalizacji tektonicznej Polski gmina Jasienica położona jest obrębie dwóch wielkich jednostek tektonicznych Polski. Północna część gminy, w tym teren opracowania, leży na obszarze Platformy zachodnioeuropejskiej, której główną jednostką tektoniczną na tym terenie jest zapadlisko górnośląskie, natomiast pozostała część gminy usytuowana jest w obrębie orogenu Karpackiego, którego główną jednostką tektoniczną na tym terenie są Karpaty Zewnętrzne.

Na terenie regionu wyróżnia się następujące jednostki geologiczno-tektoniczne:

- A. Krystaliczne podłoże prekambryjskie – będące Kopułą Bielska-Białej obejmuje wysklepione ku górze, skały krystaliczne oraz utwory klastyczne ediakaru występujące tu pod osadami mioceniowymi, na które nasunięte są utwory fliszu karpackiego. Struktura wyłania się spod różnowiekowych skał paleozoicznych południowego skrzydła zapadliska górnośląskiego. Utwory te spodziewane są na głębokości ok 2700 - 2800 m p.p.t.
- B. Podłoże karbońskie – są utwory karbońskie wykształcone w postaci piaskowców, iłowców i mułowców – nie występują nigdzie na powierzchni tego obszaru. Strop tych utworów, w części węglonośnych, obniża się dość gwałtownie w kierunku południowym. W dolinie Wisły występuje na głębokości 150 m, a w okolicach Bielska już na głębokości blisko 1000 m. Utwory te wypełniają zapadlisko, w którego części produktywnej ulokowane jest Górnośląskie Zagłębie Węglowe.
- C. Zapadlisko przedkarpackie – wypełnione jest środkowo-mioceniowymi osadami morskimi o miąższość dochodzącej do 700 m – iłowców, podścielonych lokalnie piaskowcami i zlepieńcami, leżącymi bezpośrednio na skałach karbońskich. Utwory te zaznaczają się na powierzchni terenu w rejonie miasta Czechowic, gdzie są jednak na ogół przykryte utworami czwartorzędowymi różnej miąższości. Strop tych utworów na terenie gminy występuje na głębokości od 240 – 280 m. p.p.t.
- D. Pasmo fałdowo-płaszczowinowe, znane jako Karpaty zewnętrzne (eksternidy) lub Karpaty fliszowe, w ich obrębie wyróżniamy:
 - płaszczwinę podśląską – będącą oknem tektonicznym składa się z utworów kredy i paleogenu. Są to niemal wyłącznie skały łupkowo-margliste (tzw. łupków godulskich) o pstrym zabarwieniu, silnie zaburzone tektonicznie i o bardzo zmiennej miąższości. W rejonie gminy osiągają miąższość od 200-300 m.
 - płaszczwinę śląską, w której wyróżniamy:
 - subpłaszczwinę cieszyńską – zbudowana z łupków i margli z wkładkami wapieni, określanych jako łupki cieszyńskie dolne wieku trytońsko - kimerydzkiego. Na nich leżą płytowo wapienie, przekładane żółtymi łupkami, zwane wapieniami cieszyńskimi. To

one budują pasma i grzbiety Pogórza Śląskiego. Całość uzupełniają łupki i piaskowce, tzw. łupki cieszyńskie górne. W łupkach tych występują żyły różnorodnych skał magmowych w zmiennych barwach, od białoszarej poprzez szarozieloną do szarej. Skały te noszą nazwę cieszyńskich.

- subpłasczowinę godulską – nasunięta od południa na płasczowinę cieszyńską, tworzy całość pasm Beskidu Śląskiego. Budują ją utwory środkowej kredy wykształcone w postaci ilastych łupków i piaskowców (tzw. warstwy Igockie), piaskowce godulskie z wkładkami łupkowymi. Płasczowina ta, w odróżnieniu od pozostałych, odcina się w terenie wyraźnie od swego przedpoja, tworząc stromy 300-400m próg biegnący ze wschodu na zachód, wzdłuż południowego krańca gminy Jasienica.
- E. Czwartorzęd Zgodnie ze szczegółowymi mapami geologicznymi Polski osady czwartorzędowe na omawianym obszarze występują głównie na stokach i w dolinach rzecznych. Warstwy plejstocenu, w dolinach rzecznych budują serie piaszczysto i żwirowe pochodzenia wodnolodowcowego genetycznie związanego z trzema zlodowaceniami południowo, środkowo i północnopolskimi. Na stokach występują osady erozji i akumulacji eolicznej w postaci lessów piaszczystych i pyłów lessopodobnych oraz gliny zwietrzelinowe, napływowych i lessopodobnych o genezie wietrzelinowej powstałych podczas zlodowacenia północnopolskiego. Najmłodsze ogniwo czwartorzędu – holocen, jako osady rzeczne występuje w dolinach cieków powierzchniowych w postaci piasków i żwirów, z przewarstwieniami osadów akumulacji organicznej (mady, mułki, namuły, torfy).

5.5. Złoża kopalin i eksploatacja górnicza

Na terenie gminy występują udokumentowane złoża:

- złoża piasków i żwirów „Międzyrzecze II” - zasoby 9,0 tys. ton (2008 r.) - rozpoznane szczegółowo (w kat. A+B+C) - obecnie (2008 r.) - eksploatacja zaniechana, w czasie eksploatacji złoża chronione ustanowionymi „obszarem” i „terenem górnicznym” (decyzja Wojewody Bielskiego zatwierdzająca uproszczoną dokumentację geologiczną, Nr 139/95 z dnia 18 sierpnia 1995 r.),
- złoża piasków i żwirów „Międzyrzecze” - zasoby 3.909 tys. ton (2008 r.) - rozpoznane w kat. „C2” - nie eksploatowane (decyzja Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych zatwierdzająca dokumentację geologiczną, znak KZK/012/W/5114/86 z dnia 10 września 1986 r.),
- złoża gazu ziemnego „Kowale” (zawiadomienie Ministra Środowiska o przyjęciu dokumentacji geologicznej, znak DGiKGkzk-479-53/7913/7648/09/AW z dnia 12 lutego 2010 r.).

Teren objęty zmianą studium znajduje się poza zasięgiem udokumentowanych złóż kopalin.

5.6. Osuwiska i tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych

Gmina Jasienica leży w strefie występowania udokumentowanych obszarów osuwiskowych i terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych. Ich powstawanie związane jest z układem warstw

geologicznych (warstwy położone równolegle do kierunku spadku zbocza), nachyleniem i ekspozycją stoków. Dodatkowym czynnikiem wpływającym na pojawianie się osuwisk jest przekształcenie środowiska naturalnego przez wycinkę lasów, budowę dróg w poprzek stoków oraz obciążanie stoków zabudową.

Obszary zagrożone osuwaniem mas ziemnych oraz tereny osuwiskowe zostały wyznaczone w 2010 r. i naniesione na „Mapy osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi” sporządzone przez Państwowy Instytut Geologiczny.

Teren objęty zmianą studium nie występują tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.

5.7. Warunki hydrogeologiczne

Pod względem podziału hydrogeologicznego Polski obszar sołectwa Iłownica położony jest w zasięgu dwóch jednostek hydrogeologicznych Przedkarpackiej (XXII) i Karpackiej (XXIII). Północna część obszaru sołectwa leży w obrębie podregionu przedkarpacko-ślaskiego (XXII 7), w których wody podziemne o typie porowym występują w utworach stratygraficznie przynależnych do czwartorzędu. Południowa część sołectwa znajduje się w zasięgu jednostki hydrogeologicznej Karpackiej (XXIII), podregion Zewnętrzno-karpacki (XXIII 1). Wody podziemne o typie szczelinowym, lokalnie porowo-szczelinowym, występują w utworach stratygraficznie przynależnych do paleogenu i kredy, sporadycznie jury, poziom czwartorzędowy o typie porowym. Nie mają one znaczenia użytkowego.

5.8. Główne zbiorniki wód podziemnych

Zgodnie z ustaleniami mapy Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) stworzonej przez Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie, wg stanu z września 2017 r., zachodnia część terenu gminy Jasienica znajduje się w granicy głównego zbiornika wód podziemnych GZWP nr 347 „Dolina rzeki Górna Wisła”.

Teren objęty zmianą studium zlokalizowany jest poza zasięgiem głównych zbiorników wód podziemnych.

5.9. Jednolite części wód podziemnych (JCWPd)

Teren objęty zmianą studium położony jest w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych PLGW2000163 (region wodny Małej Wisły). Powyższa jednolita części wód podziemnych (JCWPd) zgodnie z *Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18.10.2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* posiada dobry stan chemiczny oraz ilościowy, a osiągnięcie celów środowiskowych jest niezagrażone.

Podstawowymi kierunkami środowiskowymi w odniesieniu do jednolitych części wód podziemnych jest utrzymanie lub poprawa ich jakości w celu zachowania dobrego stanu ilościowego i chemicznego.

Do źródeł zagrożeń dla jednolitych części wód podziemnych na przedmiotowym terenie należą potencjalne zanieczyszczenia pochodzące z sektora komunalnego oraz z sektora rolniczego. Zagrożenia te mogą potencjalnie wynikać z niewłaściwego stosowania oraz przechowywania nawozów mineralnych, zwłaszcza azotowych, a także nadmiernego ich stosowania. Kolejne potencjalne zagrożenie stanowią stosowane w rolnictwie i leśnictwie środki chemicznej ochrony roślin.

Do zanieczyszczeń wód podziemnych może przyczyniać się również bezprawne składowanie odpadów komunalnych na niezabezpieczonych powierzchniach biologicznie czynnych, w tym na obrzeżach lasów, w przydrożnych rowach itp.

5.10. Hydrografia

Gmina Jasienica - w tym teren objęty zmianą studium - w całości położone są w prawostronnym dorzeczu Wisły.

Głównym ciekim odwadniającym ten teren jest Iłownica. Rzeka ma przebieg zbliżony do południkowego i jest zlewnią II-go rzędu rzeki Wisły. Całkowita długość rzeki Iłownicy wynosi 27,9 km, a jej źródła znajdują się na północno-zachodnich stokach wzgórza Bucze (na terenie Górak Śląskich w gminie Brenna) poza terenem gminy Jasienica. W jej zlewni znajduje się wschodnia część sołectwa Landek. Północna część sołectwa pozostaje w zlewni cieką Borówka, lewobrzeżnego dopływu Iłownicy.

5.11. Gleby

Charakterystyka środowiska glebowego jest bezpośrednio związana z budową geologiczną przedmiotowego obszaru, jednak na kształtowanie się procesów glebotwórczych ma również wpływ działalność człowieka, w tym zabudowa oraz działalność rolnicza.

Pokrywa glebowa na terenie gminy Jasienica, w tym terenu objętego zmianą studium, jest dość zróżnicowana. Przeważają gleby powstałe z pyłów lessowych ilastych oraz gleby średnio ciężkie. Materiał glebotwórczy tworzą zarówno utwory czwartorzędowe (pyły, mułki lessowate, gliny pylaste, ily zwietrzelinowe), jak i utwory starsze – wapienie i łupki cieszyńskie oraz wapniste piaskowce.

Na znacznej powierzchni występują gleby brunatne w różnych podtypach. Zaliczają się one do charakterystycznych gleb dla Pogórza Śląskiego. Wśród bielich największe powierzchnie zajmują gleby bielkowo-brunatne. W dolinach rzek i potoków występują pyłowe utwory aluwialne (aluwialno-deluwialne). Przechodzą one miejscami w różnego typu mady współczesnych osadów rzecznych.

Biorąc pod uwagę jakość gleby pod kątem jej wartości użytkowej na analizowanym terenie występują głównie gleby klasyfikowane jako gleby orne średnio dobre (IIIb), orne średniej jakości, lepsze (IVa) oraz orne średniej jakości, gorsze (IVa). Mniejszą powierzchnię zajmują gleby orne słabe (V).

W granicach opracowania występują także utwory typologicznie zaliczone do ekranosoli (gleb przykrytych), przy czym powierzchnie przykrywające występują w postaci litego betonu, asfaltu czy też bruku.

W terenie objętym zmianą studium w przeważającej części występują gleby o średniej, gorszej i słabej jakości: PsIV, PsV, ŁIV, ŁV oraz RIVa.

5.12. Klimat i warunki aerosanitarne

Gmina Jasienica, a więc także teren objęty niniejszą prognozą, położone są w strefie klimatów podgórskich i dolinnych, o średniej rocznej temperaturze od 8°C do 10°C.

Naturalne przewietrzanie jest bardzo dobre. Miejscami na nasłonecznionych, południowych zboczach występują warunki mezoklimatyczne bardzo korzystne. Klimat terenu opracowania uzależniony jest w głównej mierze od wędrowek mas powietrza. Załedwie 10% stanowią tutaj wiatry północne i północno-wschodnie. W zimie na tym terenie częściej pojawiają się wiatry południowe i południowo zachodnie (10,3%), latem zachodnie (22%) i północnozachodnie (12,5%). Wiatry

wschodnie i południowo-wschodnie wieją najczęściej wiosną i jesienią. Wieloletnia średnia roczna prędkość wiatru wynosi około 2.5 m/s. Pewien odsetek wiatrów to wiatry halne, mające dodatni wpływ na zmniejszenie wilgotności względnej, tym bardziej, że roczną sumę opadów można określić jako wysoką. Dochodzi bowiem do 1200 mm rocznie, czyli średnia jest dwukrotnie wyższa od średnich opadów np. w Wielkopolsce, czy na Mazowszu. Średnia roczna liczba dni z pokrywą śnieżną wynosi <60 dni. Maksymalna grubość pokrywy śnieżnej wynosi <60 cm. Okres wegetacyjny roślin na Pogórzu Śląskim trwa ponad 220.

O jakości powietrza atmosferycznego na obszarze całej gminy Jasienica decydują przede wszystkim emisje zanieczyszczeń tj.:

- źródła punktowe, tzw. „niska emisja” pochodząca ze stacjonarnych źródeł lokalnych (paleniska gospodarstw domowych, kotłownie indywidualne, niewielkie przedsiębiorstwa i zakłady produkcyjno-usługowe),
- źródła liniowe o charakterze mobilnych zanieczyszczeń komunikacyjnych (głównie spaliny samochodowe),
- procesy produkcyjne w większych zakładach o specyfice i wielkości dla danej produkcji,
- przenoszenie zanieczyszczeń z obszarów przyległych w postaci kwaśnych deszczy (aglomeracje Górnośląska i Rybnicka, aglomeracje czeskie Trzyniec-Karwina-Ostrawa).

5.13. Zasoby przyrody ożywionej i ich ochrona prawna

Zgodnie z podziałem Polski na regiony geobotaniczne (Matuszkiewicz 2008a) teren opracowania zmiany studium położony jest w zasięgu następujących jednostek:

- Dział Zachodniokarpacki (H),
 - Kraina Karpat Zachodnich (H.1),
 - Podkraina Zachodniobeskidzka (H.1a.),
 - Okręg Pogórze Śląskie (H.1a.1),
 - Podokręg Bielski (H.1a.1.b).

Roślinność potencjalna

Wg opracowania Matuszkiewicza (2008) do potencjalnej roślinności naturalnej na terenie gminy Jasienica należy:

- żyzna buczyna karpacka *Dentario glandulosae-Fagetum*, odmiana zachodniokarpacka, forma podgórska – na przeważającej części analizowanego terenu,
- eutroficzne lasy liściaste, grądy, w szczególności grąd subkontynentalny *Tilio-Carpinetum*, odmiana małopolska, forma wyżynna, seria uboga oraz żyzna oraz forma podgórska, seria uboga – głównie w centralnej i północno-wschodniej części terenu,
- higrofilne lasy liściaste, łęgi, w tym niżowy łęg wiązowo-dębowy *Ficario-Ulmetum chrysosplenietosum* i podgórski łęg jesionowy *Carici remotae-Fraxinetum* – nad ciekami wodnymi,
- bór wilgotny trzcinnikowy *Calamagrostio villosae-Pinetum* – niewielki fragment w północnej części analizowanego terenu.

Roślinność rzeczywista i flora

Na przestrzeni wieków, wskutek działalności człowieka, doszło do znacznego przekształcenia środowiska przyrodniczego terenu gminy, w tym przedmiotowych sołectw, co znacząco wpłynęło na istniejącą aktualnie szatę roślinną, tj. roślinność i florę obszaru opracowania.

Zdecydowana większość lasów na omawianym obszarze została wykarczowana, a porastane przez nie uprzednio tereny przeznaczono na działalność rolniczą lub pod zabudowę o różnym przeznaczeniu. Utworzono także stawy hodowlane oraz rozbudowano sieć komunikacyjną. Podobnie jak w miejsce siedlisk naturalnych pojawiły się siedliska antropogeniczne, w różnym stopniu przekształcone, czy wręcz wykreowane przez człowieka (np. pola uprawne), tak i lokalna szata roślinna zmieniła znacząco swój charakter i ma niejednokrotnie ścisły związek z aktualnym sposobem użytkowania terenu.

Teren gminy jest intensywnie użytkowany, nieużytki, zwłaszcza często obserwowane w niektórych rejonach województwa śląskiego nieużytki porolne, zajmują tu bardzo małą powierzchnię (0,2%). Dominują grunty rolne, z czego na grunty orne przypada 48%, a na pastwiska trwałe – 9,5% obszaru. Teren w znacznym stopniu został odlesiony – lasy, zadrzewienia i zakrzewienia zajmują tylko zaledwie 16,9% powierzchni. Tereny zabudowane stanowią 10,9% obszaru gminy.

Na wykształcenie się szaty roślinnej wpływa także struktura gospodarstw rolnych. Na terenie gminy dominują małe gospodarstwa – ponad 55% to gospodarstwa o powierzchni do 2 ha. Sprawia to, że przeważają tu użytki rolne o niewielkich powierzchniach, różniących się sposobem użytkowania (grunty orne z uprawami roślin zbożowych, okopowych i innych, pastwiska, łąki, sady itp.). Poprzedzielane są one często miedzami, drogami gruntowymi, przydrożami, zaroślami i zadrzewieniami śródpolnymi, co tworzy znaczną mozaikę siedliskową. Takie zróżnicowanie siedliskowe sprzyja wykształcaniu się i zachowaniu lokalnej bioróżnorodności.

Na analizowanym terenie występują zarówno lasy stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w zarządzie PGL - Nadleśnictwo Bielsko, obręb Wapienica, leśnictwo Grodziec i Zabrzeg oraz Nadleśnictwo Ustroń, obręb Hażlach, leśnictwo Pierściec (dotyczy terenów wsi Iłownica i części Landeku), jak również lasy prywatne, przy czym te drugie są w mniejszości.

Istniejące współcześnie lasy występują przede wszystkim w południowej części terenu opracowania (południowa część sołectwa Grodziec) oraz przy jego północno-zachodniej granicy (Iłownica). Na pozostałym obszarze mają one często charakter wysp leśnych, które zachowały się w krajobrazie rolniczym. Jedynie lasy położone w południowej części Grodzca stanowią część integralną większego kompleksu, jakim są lasy Beskidu Śląskiego. Często obserwowane są zadrzewienia i zakrzewienia, które wykształciły się głównie wzdłuż cieków wodnych oraz wokół stawów rybnych.

Mimo niewielkiej powierzchni i znacznej fragmentacji lasy na analizowanym obszarze nierzadko przedstawiają znaczną wartość przyrodniczą. Spotykane są tu wykształcone w różnym stopniu reprezentatywności fragmenty buczyny, wielogatunkowego lasu grądowego, łęgów jesionowych, jesionowo-olszynowych oraz olszyn.

Do roślinności o charakterze półnaturalnym, czasem zbliżoną do naturalnego, zaliczają się zbiorowiska fitocenoz wodnych, nadwodnych i podmokłych. Występują one zwłaszcza licznie na terenie kompleksów stawów hodowlanych i w ich sąsiedztwie (Landek, Rudzica, Iłownica, Roztropice). Roślinność tę reprezentują m.in. zbiorowiska szuwarowe, zbiorowiska słodkowodnych makrofitów czy

jednorocznych roślin (terofitów) i bylin, tworzące się w miejscach okresowo wysychających. Wśród często obserwowanych tu roślin są takie gatunki jak: trzcina pospolita *Phragmites australis*, pałka szerokolistna *Typha latifolia* p. wąskolistna *T. angustifolia*, manna mielec *Glyceria maxima*, sitowie leśne *Scirpus sylvatica*, kosaciec żółty *Iris pseudacorus*, żabieniec babka wodna *Alisma plantago-aquatica*, strzałka wodna *Sagittaria sagittifolia* przedstawiciele rodzajów: turzyca *Carex* spp., sit *Juncus* spp., rdest *Polygonum* spp. szczaw *Rumex* spp. oraz tatarak zwyczajny *Acorus calamus*. Ten ostatni jest gatunkiem obcym, zadomowionym we florze Polski. Naturalnie występuje w Azji środkowej i południowej, a na teren naszego kraju został zawleczony lub sprowadzony jako roślina o zastosowaniu leczniczym, kosmetycznym i spożywczym w XVI w. . W wodach zbiorników i cieków wodnych występują m.in. wywłóczniki *Myriophyllum* spp., roгатki *Ceratophyllum* spp., rzęśle *Callitriche* spp., a na jej powierzchni – spirodela wielokorzeniowa *Spirodela polyrhiza* i przedstawiciele rodzaju rzęsa - *Lemna* spp.

Ze względu na rolniczy charakter analizowanego terenu największą jego część pokrywają zbiorowiska wytwarzające się na obszarach o takim właśnie użytkowaniu. Blisko połowę powierzchni gminy zajmują grunty orne. Stanowią one specyficzne siedlisko, wytworzone i regularnie modyfikowane przez człowieka poprzez zabiegi agrotechniczne. Struktura i skład tworzących się tam zbiorowisk chwastów polnych są zmienne i zależą w bardzo dużej mierze od stosowanych aktualnie metod gleby i roślin (typ rośliny uprawnej, nawożenie, ewentualna chemizacja, płodozmian, stosowanie poplonów itp.). Inne agrofitycenozy towarzyszą uprawom zbożowym, a inne uprawom roślin okopowych. Zbiorowiska chwastów na analizowanym terenie budują głównie pospolite chwasty o szerokiej tolerancji ekologicznej. Rekrutują się one zazwyczaj spośród gatunków jednorocznych, ale reprezentowane są też byliny, dobrze tolerujące warunki panujące w uprawach, jak np. perz zwyczajny *Elymus repens*, powój polny *Convolvulus arvensis*, mlecz polny *Sonchus arvensis*.

Na łąkach, pastwiskach i w sadach tworzą się fitocenozy również zależne od sposobu ich użytkowania. Łąki i pastwiska analizowanego terenu w większości przypadków użytkowane są ekstensywnie. Wykształcają się na nich wielogatunkowe zbiorowiska, zbudowane głównie z pospolitych gatunków traw i roślin dwuliściennych. Ze względu na regularne użytkowanie nie obserwuje się wkraczania na większą skalę gatunków uznanych za ekspansywne (np. trzcinnik piaskowy *Calamagrostis epigejos*) czy inwazyjnych (np. amerykańskie gatunki z rodzaju nawłóć *Solidago* – nawłóć kanadyjska i późna).

Na terenie przedmiotowego opracowania występują też siedliska i zbiorowiska ruderalne, tworzące się w miejscach silnie przekształconych przez człowieka, takich jak przydroża, biologicznie czynne nawierzchnie, mury, bezpośrednie otoczenie zabudowań, wysypiska, składowiska itp. W skład roślinności ruderalnej wchodzi głównie pospolite gatunki synantropijne (babka zwyczajna *Plantago major*, rdest ptasi *Polygonum aviculare*, wiechlina roczna *Poa annua*) oraz gatunki łąkowe, zaroślowe, leśne, murawowe i inne, przechodzące z siedlisk znajdujących się w sąsiedztwie.

Dość znaczną powierzchnię zajmuje na analizowanym terenie zieleń urządzona. W jej skład wchodzi m.in. otoczenie budynków, przydomowe ogrody, zieleńce, skwery, nasadzana i pielęgnowana zieleń przydrożna. Niektórym odcinkom ciągów komunikacyjnym towarzyszą pojedyncze, często

okazałe drzewa lub ich szpalery czy aleje (np. aleja kasztanowców białych czy pomnikowych lip drobnolistnych w Grodźcu).

Fauna

Podobnie jak flora, tak i skład gatunkowy zwierząt w znacznej mierze uwarunkowany jest charakterem występujących na analizowanym obszarze siedlisk, sposobem ich użytkowania oraz podjętych działań ochronnych.

W granicach analizowanych sołectw występują zarówno gatunki związane z terenami rolniczymi, lasami, zadrzewieniami i terenami zabudowanymi. Ze względu na obecność stawów hodowlanych oraz innych zbiorników i cieków wodnych, bogata i zróżnicowana jest zwłaszcza fauna zwierząt związanych z siedliskami wodnymi i nadwodnymi.

Do ssaków potencjalnie występujących na terenie opracowania należą pospolite i powszechnie występujące gatunki, m.in. duże kopytne związane głównie z lasami, takie jak: jeleń szlachetny *Cervus elaphus*, dzik *Sus scrofa* czy sarna *Capreolus capreolus*, gatunki drapieżne jak: lis *Vulpes vulpes*, kuna leśna *Martes martes*, kuna domowa *Martes foina* czy wszytkożerny borsuk *Meles meles*. Na terenach leśnych, jak i otwartych, istnieją sprzyjające siedliska dla zająca szaraka *Lepus europaeus* i licznych gryzoni jak myszy czy norniki. Na polach, użytkach zielonych, w sadach i ogrodach potencjalnie występuje przedstawiciel owadożernych – kret *Talpa europaea*, a na terenach leśnych, w starych parkach i zadrzewieniach innego typu także należąca do gryzoni wiewiórka *Sciurus vulgaris* oraz kolejny przedstawiciel owadożernych – jeż zachodni *Erinaceus europaeus*. Jeż zachodni, wiewiórka, niektóre gatunki myszy (np. myśl zaroślowa), kret (osobniki znajdujące się poza terenem ogrodów, upraw ogrodniczych, szkółek leśnych, trawiastych lotnisk, ziemnych konstrukcji hydrotechnicznych oraz obiektów sportowych) objęte są częściową ochroną gatunkową.

Zachodnia część analizowanego terenu położona jest w obrębie granic obszaru siedliskowego Natura 2000 PLH240022 Pierściec, powołanego dla ochrony podkowca małego *Rhinolophus hipposideros*, nietoperza objętego ścisłą ochroną gatunkową i wymienionego w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG (dyrektywy siedliskowej). Znajdują się tam jego kolonie rozrodcze. Prawdopodobne jest także żerowanie na przedmiotowym terenie przedstawicieli innych gatunków nietoperzy, których 10 gatunków wykazanych zostało z terenu Nadleśnictwa Bielsko.

Zróżnicowanie siedliskowe na obszarze opracowania, w tym obecność stawów hodowlanych, terenów rolnych i leśnych powoduje, iż bardzo licznie reprezentowana jest tutaj awifauna. Ponadto część analizowanego obszaru położona jest w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Dolina Górnej Wisły (PLB240001), który to obszar zaliczany jest do jednych z najważniejszych ostoj ptactwa wodnego i wodno-błotnego w południowej części kraju. Walory ornitologiczne obiektu zostały przedstawione w rozdziale poświęconym obszarom Natura 2000 występującym na terenie opracowania.

Na terenach otwartych, wśród użytków rolnych, w rejonie lasów i zadrzewień, a także nierzadko wśród zabudowań pojawiają się takie gatunki jak: wróbel domowy *Passer domesticus*, sikora bogatka *Parus major*, sikora modraszka *Cyanistes caeruleus*, sroka *Pica pica*, sójka *Garrulus glandarius*, wrona siwa *Corvus cornix*, gawron *Corvus frugilegus*, rudzik *Erithacus rubecula*, pliszka siwa *Motacilla alba*,

szpak *Sturnus vulgaris*, kos *Turdus merula*, skowronek polny *Alauda arvensis*, kukułka *Cuculus canorus*. W szuwarach trzcinowych gniazduje trzciniaak zwyczajny *Acrocephalus arundinaceus*. Pomimo, iż niektóre z wymienionych gatunków występują obecnie dość często na terenie województwa i całego kraju, podlegają one ochronie gatunkowej. Na terenach rolnych obserwowany jest bażant *Phasianus colchicus*. Występują także ptaki drapieżne, w tym na przykład myszołów *Buteo buteo*.

Na terenie gminy gady reprezentowane są przez objęte częściową ochroną: dość często obserwowane gatunki - zaskrońca *Natrix natrix* i jaszczurkę zwinkę *Lacerta agilis* oraz rzadsze, podawane głównie z obszaru rezerwatu „Dolina Łańskiego potoku”: żmiję zygzakowatą *Vipera berus*, padalca zwyczajnego *Anguis fragilis* i jaszczurkę żyworodną *Lacerta vivipara*. W przypadku tych gatunków dodatkowo obowiązuje zakaz umyślnego ich płoszenia lub niepokojenia.

Ze względu na znaczną powierzchnię siedlisk wodnych i wilgotnych na analizowanym terenie licznie występują też płazy. Ponadto w ramach prac kompensacyjnych związanych z budową drogi S52 przebiegającej w pobliżu rezerwatu „Morzyk” utworzono w jej pobliżu zbiorniki zastępcze dla rozrodu płazów. Wyniki monitoringu przeprowadzonego w 2011 r. w rejonie drogi ekspresowej S-1 (obecnie S52) wykazały obecność na tym terenie 12 gatunków płazów. Ponadto na przedmiotowym terenie odnotowano dwa kolejne gatunki zwierząt z tej gromady – salamandrę plamistą *Salamandra salamandra* i ropuchę zieloną *Pseudepidalea viridis*. Spośród występujących tu 14 gatunków płazów 7 objętych jest ochroną ścisłą, kolejnych 7 – ochroną częściową, 10 umieszczono na liście zagrożonych zwierząt województwa śląskiego, 7 wymieniono w załączniku IV, a 2 – w załączniku II I dyrektywy siedliskowej (tab.15). Traszkę grzebieniastą umieszczono ponadto w *Polskiej czerwonej księdze zwierząt* (kategoria NT – gatunek bliski zagrożenia).

Najliczniej, podobnie jak i w innych rejonach, na analizowanym obszarze reprezentowane są bezkręgowce, w wśród nich - głównie owady, pajęczaki i mięczaki. Owady reprezentują przedstawicieli różnych grup systematycznych, zajmujących różnicowane siedliska, w tym między innymi liczne gatunki zaliczane do ważek, motyli, prostoskrzydłych, chrząszczy, muchówek, błonkówek czy pluskwiaków.

5.14. Obiekty chronione w rozumieniu Ustawy o ochronie przyrody

W obszarze zmiany studium usytuowany jest jeden obiekt chroniony w rozumieniu *Ustawy o ochronie przyrody*, tj. obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Górnej Wisły” (PLB240001), który zaliczany jest do jednych z najważniejszych ostoi ptactwa wodnego i wodno-błotnego w południowej części kraju. Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Górnej Wisły” (PLB240001) obejmuje cały obszar opracowania zmiany studium.

Wyznaczony tu obszar Natura 2000 Dolina Górnej Wisły (pow. 24740,19 ha) obejmuje Zbiornik Goczałkowicki, który stanowi jego element dominujący i oraz mozaikę stawów hodowlanych i cieków wodnych: rzek, rowów i kanałów, położonych w dolinie Wisły. Krajobraz ostoi uzupełniają lasy mieszane, głównie o charakterze grądowym i użytki rolne. Obszar ostoi jest gęsto zaludniony, a zabudowa mieszkaniowa rozproszona jest pomiędzy kompleksami pól uprawnych. Obejmuje on dolinę górnej Wisły od Skoczowa na południu po miejscowość Łąka na północy oraz od Pruchnej na zachodzie po Czechowice -Dziedzice na wschodzie.

W obrębie gminy Jasienica obszar Natura 2000 Dolina Górnej Wisły została utworzona za terenie sołectw: Bielowicko, Biery, Iłownica, Landek, Międzyrzecze Dolne, Roztropice, Rudzica, Wieszczyta.

Zbiornik Goczałkowicki i stawy rybne są znaczącym w skali kraju miejscem lęgowym dla ponad 160 gatunków ptaków, co stanowi powyżej 70% krajowej awifauny lęgowej. Istotnym uzupełnieniem dla akwenów są tereny rolne, a przede wszystkim łąki i pastwiska stanowiące miejsce żerowania niektórych gatunków ptaków. Istniejące na stawach hodowlanych liczne wyspy, groble, szuwary, zadrzewienia i zakrzewienia są doskonałym miejscem na gniazdowanie, odpoczynek i schronienie dla wielu występujących tu przedstawicieli awifauny.

Teren wchodzący w skład omawianego obszaru Natura 2000 jest miejscem największej ostoi lęgowej w Polsce rybitwy białowąsej *Chlidonias hybrida* (145-460 par lęgowych, ok. 50% ogólnokrajowej populacji lęgowej) oraz jedną z kilku głównych krajowych ostoi lęgowych ślepowrona *Nycticorax nycticorax* (co najmniej 137 par lęgowych, ok. 25% ogólnokrajowej populacji lęgowej). Gniazdują tu również bączek *Ixobrychus minutus*, perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus*, zausznik *Podiceps nigricollis*, gęgawa *Anser anser*, krakiew *Anas strepera*, głowienka *Aythya ferina*, czernica *Aythya fuligula*, rybitwa rzeczna *Sterna hirundo*, sieweczka rzeczna *Charadrius dubius*, krwawodziób *Tringa totanus* śmieszki *Larus ridibundus*. Jest to także jedno z bardzo nielicznych w kraju miejsc gniazdowania czapli purpurowej *Ardea purpurea*, hełmiatki *Netta rufina* i mewy czarnogłowej *Larus melanocephalus*.

Omawiany obszar jest również ważnym miejscem odpoczynku i żerowania ptaków wodno-błotnych podczas migracji. Zbiornik Goczałkowicki jest noclegowiskiem mew w okresie połęgowym, które grupują się tu w tym okresie w stada liczące do 20 tys. osobników.

W ostoi występuje 20 (aktualizacja w 2011 r.) gatunków objętych art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i wymienionych w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG. Na terenie gminy Jasienica odnotowano 11 z nich.

5.15. Zabytki

W granicach obszaru objętego zmianą studium usytuowany jest jeden zabytek archeologiczny: stanowisko nr 5, obszar AZP 106-47.

5.16. Istniejące zagrożenia środowiska, a jego odporność na degradację i zdolność do samoregeneracji

Z problemem odporności środowiska na degradację wiąże się ściśle ocena jego zdolności do regeneracji. Zdolność do regeneracji najczęściej jest wyrażana długością czasu, jaki upływa między momentem ustania działania czynników odkształcających środowisko, a powrotem środowiska do stanu, który występował przed rozpoczęciem działania tych czynników. Uzupełniającym miernikiem jest różnica stanów środowiska w punkcie „początkowym” (przed oddziaływaniem) i końcowym („po regeneracji”) ponieważ środowisko rzadko wraca do stanu w pełni zgodnego ze stanem wyjściowym.

Tempo regeneracji ekosystemów zależy od wielu czynników. Wpływa na nie między innymi charakter naturalnych siedlisk, które tu niegdyś występowały oraz stopień przekształcenia pierwotnego

środowiska. Generalnie można stwierdzić, że im wyższa jest odporność środowiska, tym większe są także jego możliwości regeneracyjne.

Środowisko gminy Jasienica w związku z wieloletnią działalnością człowieka uległo znaczącym przekształceniom. Obecnie do głównych antropogenicznych oddziaływań i zagrożeń środowiska przedmiotowego obszaru należą:

- przekształcenia powierzchni ziemi,
- zmiany wód podziemnych,
- zanieczyszczenie powietrza,
- emisja hałasu,
- promieniowanie niejonizujące,
- przekształcenia biocenoz.

Przekształcenia powierzchni ziemi i przeobrażenia szaty roślinnej

Jednym z najbardziej widocznych przejawów przekształcenia środowiska naturalnego są zmiany w ukształtowaniu powierzchni ziemi oraz przeobrażeniu szaty roślinnej. Choć w wielu miejscach terenu opracowania zachowały się obszary których roślinność nosi cechy zbiorowisk naturalnych, to jednak na znacznych obszarach roślinność zdecydowanie odbiega od potencjalnego stanu naturalnego.

Trwałe i praktycznie nieodwracalne przekształcenia powierzchni ziemi mają miejsce przede wszystkim na obszarach zabudowanych oraz w rejonach infrastruktury komunikacyjnej, gdzie powierzchnie biologicznie czynne były niwelowane i zajmowane na rzecz zabudowań oraz powierzchni utwardzonych i szczelnych.

Widocznym przeobrażeniem powierzchni ziemi jest także tworzenie stawów hodowlanych. Zbiorniki hodowlane dominują w północnej i zachodniej części terenu. Ich obecność sprzyja jednak wzrostowi lokalnej bioróżnorodności, przede wszystkim poprzez stwarzanie warunków do rozwoju zbiorowisk nadwodnych i wodnych wzbogacających lokalne układy florystyczne. Ponadto stawy te stanowią miejsce do żerowania i rozrodu wielu gatunków ptaków podlegających ochronie. Lokalizacja gminy Jasienica i terenu opracowania w zasięgu Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków PLB240001 Dolina Górnej Wisły oraz korytarza migracji ornitofauny sprzyja także pojawianiu się w rejonie zbiorników cennych gatunków ptaków wodno-błotnych, jak np. siewkowate. W okresie wiosennym i jesiennym, następuje okresowe spuszczenie wody ze stawów, umożliwiające żerowanie powyższym gatunkom na odsłoniętym mulistym dnie, bogatym w bezkręgowce.

Przykładem przeobrażeń szaty roślinnej jest zmniejszenie się obszarów leśnych na przestrzeni lat, spowodowane zajmowaniem gruntów na potrzeby rolnictwa i osadnictwa. Obecnie na analizowanym terenie przeważają lasy liściaste – buczyny, grądy, łęgi, olsy wykształcone w różnym stopniu reprezentatywności. Mają one nierzadko charakter wtórny i charakteryzują się umiarkowaną odpornością na degradację i zdolnością do regeneracji, co uwidacznia się przede wszystkim w zubożałym składzie florystycznym i strukturze wiekowej. Występują jednak też płaty o dużej wartości przyrodniczej. Zajmowane przez nie obszary zostały objęte ochroną w formie rezerwatów przyrody, dla kolejnych proponowana jest ochrona w postaci ustanowienia rezerwatów, użytków ekologicznych i powierzchniowego pomnika przyrody.

Działalność rolnicza prowadzona w gminie z jednej strony spowodowała zmniejszenie ogólnej lesistości terenów, z drugiej jednak przyczynia się do utrzymywania łąk i pastwisk, które mają charakter antropogeniczny, lecz często zaliczane są do siedlisk półnaturalnych. Dobra kondycja oraz wysoka różnorodność biologiczna tych siedlisk jest uzależniona przede wszystkim od ekstensywnego ich użytkowania (wykaszania, wypasania). W przypadku zaprzestania użytkowania łąk czy pól uprawnych dochodzi do spontanicznej sukcesji roślinnej w kierunku zbiorowisk leśnych, a niekiedy przekształcania łąk w zubożałe florystycznie nieużytki na skutek ekspansji gatunków o szerokiej tolerancji siedliskowej.

W kontekście przekształceń szaty roślinnej należy zwrócić również uwagę także na takie czynniki jak wycinka zieleni w dolinach rzecznych czy też zjawisko przenikania („ucieczek”) uprawianych gatunków do zbiorowisk naturalnych lub półnaturalnych. Do rozprzestrzeniania się gatunków obcych przyczynia się między innymi porzucanie odpadów organicznych na przykład z przydomowych ogrodów na obszarach biologicznie czynnych, co prowadzi do rozprzestrzeniania diaspor (nasion, kłaczy, bulw, cebul itp.) roślin obcego pochodzenia, które w skrajnym przypadku mogą stanowić potencjalne zagrożenie dla rodzimej flory obszaru.

Przeobrażenia szaty roślinnej i siedlisk przyrodniczych pociągnęły za sobą widoczne zmiany w składzie gatunkowym zwierząt. Wraz z rozwojem rolnictwa i osadnictwa pojawiły się gatunki związane z terenami otwartymi oraz siedzibami ludzkimi. Aktualne uwarunkowania siedliskowe na terenie opracowania, ich zasięg oraz zajmowane powierzchnie sugerują względną stabilność gatunkową lokalnej fauny, przy czym intensyfikacja gospodarki rolnej lub jej zaprzestanie, a także niewłaściwie prowadzona gospodarka leśna może powodować ustępowanie niektórych gatunków.

W stosunku do biosfery niekorzystny wpływ może mieć również nasilony ruch turystyczny związany potencjalnie z płoszeniem zwierząt, zdeptywaniem niektórych zbiorowisk roślinnych czy też porzucaniem odpadów i zaśmiecaniem siedlisk.

Zagrożenia środowiska wodno – gruntowego i wód powierzchniowych

W stosunku do wód powierzchniowych czy też środowiska gruntowo-wodnego na obszarach nieskanalizowanych problemem może być brak szczelności przydomowych szamb, a także bezprawne „zrzuty” ścieków do okolicznych cieków powierzchniowych.

Do zanieczyszczenia wód, a pośrednio także gruntów może dojść również w przypadku wystąpienia powodzi. Na terenie opracowania nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią o prawdopodobieństwie przewyższenia $Q=1\%$. Natomiast niektóre z zakładów produkcyjnych (zgodnie z danymi archiwalnymi) np. Spółdzielnia Mleczarka Biel-Ser w Roztropicach są zlokalizowane w zasięgu obszarów zagrożonych podtopieniem przez wody powodziowe, które potencjalnie mogą być zagrożone wezbraniem lokalnych rzek na skutek gwałtownych, krótkotrwałych opadów lub długotrwałych okresów z dużą ilością opadów.

Z punktu widzenia ochrony wód powierzchniowych niekorzystnym zjawiskiem jest naruszanie bądź wycinka ich naturalnej otuliny biologicznej w postaci zadrzewień, bądź lasów o charakterze łągowym. Roślinność nadrzeczna stabilizuje koryta cieków, podnosi ich zdolność do samooczyszczania, a także pełni funkcje przeciwpowodziowe. Ponadto stanowi siedliska wielu roślin i zwierząt. W tym kontekście za niekorzystne zjawisko należy uznać również regulację cieków wodnych, które na skutek

takich zabiegów najczęściej tracą swój naturalny charakter. Regulacja cieków wodnych jest niekorzystnym zjawiskiem z ekologicznego punktu widzenia, ponieważ przyczynia się do dewastacji siedlisk i roślinności nadbrzeżnej, co w konsekwencji ogranicza ich zdolność do samooczyszczania.

W kontekście zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego należy podkreślić, również że stosunkowo niską odpornością na degradację charakteryzuje się występujący w zasięgu terenu opracowania Zbiornik Wód Podziemnych, który nie jest dostatecznie dobrze izolowane od powierzchni przez co są narażone na migrację zanieczyszczeń. Zagrożeniem mogą być między innymi dla nich wspomniane nieszczelne szamba, a także nawozy stosowane w rolnictwie. Zagrożeniem dla środowiska gruntowo- wodnego, jak również dla siedlisk przyrodniczych są również „dzikie” wysypiska odpadów.

Zanieczyszczenia powietrza

Aktualnie warunki aerosanitarne na przedmiotowym terenie są kształtowane przez czynniki (źródła) zewnętrzne oraz wewnętrzne. Podstawowym czynnikiem kształtującym jakość powietrza atmosferycznego jest presja (emisja) wywołana działalnością człowieka. O jakości powietrza decyduje wielkość i przestrzenny rozkład emisji ze wszystkich źródeł z uwzględnieniem przepływów transgranicznych i przemian fizykochemicznych zachodzących w atmosferze.

Wykorzystywaniem węgla jako głównego paliwa do produkcji ciepła w gospodarstwach domowych zaopatrywanych z indywidualnych systemów grzewczych może przyczyniać się do występowania tzw. niskiej emisji, nasilającej się w sezonie grzewczym. Oprócz emitorów punktowych wpływ na warunki aerosanitarne mają liniowe źródła emisji zanieczyszczeń jakim są ciągi komunikacyjne, generujące do powietrza atmosferycznego zanieczyszczenia w postaci spalin samochodowych.

Województwo śląskie objęte jest monitoringiem powietrza prowadzonym przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach. Jednak na terenie gminy, w tym także w granicach sołectwa Iłownica, nie zlokalizowano stacji pomiarowych. Najbliższe tego typu obiekty znajdują się w Bielsku Białej i Czechowicach-Dziedzicach.

Emisja hałasu

Hałas należy do czynników którego bezpośredni wpływ jest ograniczony do czasu jego trwania. Pod tym względem środowisko wykazuje wysoką zdolność do regeneracji. W omawianym przypadku do głównych źródeł hałasu należą przede wszystkim wspomniane ciągi komunikacyjne, które oddziałują na tereny przyległe. Na hałas komunikacyjny są narażane przede wszystkim obiekty zlokalizowane w pierwszej linii zabudowy wzdłuż danej drogi. Poziom hałas komunikacyjny w rejonie ciągów o znacznym natężeniu ruchu może lokalnie przekraczać dopuszczalne progi określone w obowiązującym ustawodawstwie.

Promieniowanie niejonizujące

Promieniowaniem niejonizującym nazywamy takie promieniowanie, którego energia oddziałuje na każde ciało materialne (w tym także na ciało człowieka) nie powodując w nim procesu jonizacji. Związane jest ściśle ze zmianami pola elektromagnetycznego.

Źródła niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego oddziałujące na środowisko mogą mieć charakter liniowy lub punktowy. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące występuje w zakresie częstotliwości od 1 Hz do 10^{16} Hz. Z punktu widzenia ochrony środowiska istotne znaczenie mają źródła liniowe na przykład linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym wynoszącym 110 kV lub wyższym oraz źródła punktowe, tj. urządzenia emitujące elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące w zakresie częstotliwości 0,1-300 000 MHz, do których należą:

- stacje transformatorowe o napięciu znamionowym powyżej 110 kV,
- urządzenia radionadawcze i telewizyjne (np. stacje bazowe telefonii komórkowej).

Intensywny rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też powiększanie się liczby i powierzchni obszarów o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone poprzez zapewnienie odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883) określa dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wartość składowej elektrycznej 1kV/m i składowej magnetycznej 60A/m dla pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz.

Dla pozostałych terenów, na których przebywanie ludności jest dozwolone bez ograniczeń, wyżej wymienione rozporządzenie określa dla pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz wartość składowej elektrycznej w wysokości 10 kV/m, natomiast składowej magnetycznej w wysokości 60 A/m.

Dla pól elektromagnetycznych w zakresie częstotliwości 300 MHz do 300 GHz (zakres częstotliwości sieci GSM) dopuszczalna wartość składowej elektrycznej wynosi 7 V/m, natomiast gęstość mocy 0,1 W/m².

Przekształcenia biocenoz

Przekształcenia biocenoz przejawiają się w przeobrażeniach szaty roślinnej oraz zmianach w składzie gatunkowym zwierząt, grzybów i innych organizmów. Obecnie są one najczęściej wynikiem ingerencji człowieka w środowisko przyrodnicze.

Zmiany te najczęściej mają bezpośredni związek z zajmowaniem kolejnych powierzchni biologicznie czynnych na rzecz zabudowy i różnych dziedzin działalności człowieka. W związku z tym są one najbardziej widoczne właśnie w obszarach silnie przekształconych antropogenicznie.

W warunkach terenu gminy Jasienica zmiany w naturalnym środowisku przyrodniczym związane były przede wszystkim z osadnictwem oraz rozwojem rolnictwa. Proces ten wiązał się ze znacznymi odlesieniami i zastępowaniem naturalnych siedlisk przyrodniczych i towarzyszącej im szaty roślinnej przez biotopy zmienione przez człowieka, takie jak: pola orne, użytki zielone, sady i tereny zabudowane. Tereny podmokłe meliorowano, na części z nich utworzono stawy hodowlane. Przekształcanie siedlisk wiąże się także ze zmianami w składzie i strukturze fauny oraz innych komponentów przyrody żywej. Do widocznych zmian na poziomie biocenoz, głównie flory, jej synantropizacja. Nierzadko

obserwowany jest pojaw gatunków obcego pochodzenia, w tym tych, które zaliczane są do inwazyjnych oraz nadmierne występowanie ekspansywnych gatunków rodzimych. Kolonizacja siedlisk przez gatunki ekspansywne i inwazyjne prowadzi do stopniowego zubożania gatunkowego towarzyszących im biocenoz. W odniesieniu do przedmiotowego terenu do gatunków takich zalicza się głównie nawłóć kanadyjską *Solidago canadensis* oraz występujący głównie wzdłuż cieków wodnych i na obrzeżach zbiorników niecierpek gruczołowaty (n. Roylego) *Impatiens glandulifera*. W runie lasów łęgowych występuje, gdzieś tam licznie, niecierpek drobnokwiatowy *Impatiens parviflora*.

Zagrożeniem dla ekosystemów jest również fragmentacja siedlisk w wyniku nadmiernego rozpraszania zabudowy oraz rozbudowy sieci komunikacyjnej. Jest to szczególnie niekorzystne w przypadku terenów stanowiących lokalne lub ponadlokalne ciągi ekologiczne.

Do potencjalnych zagrożeń i czynników degradacyjnych należą również akty wandalizmu oraz zaśmiecanie siedlisk przyrodniczych.

W miejscach podlegających presji antropogenicznej dochodzi do ustępowania części gatunków, a to z kolei skutkuje uproszczeniem zależności ekologicznych i ogranicza zdolność ekosystemów do samoregulacji i jego odporność.

5.17. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu

Poprzez brak realizacji ustaleń ocenianej zmiany studium rozumie się sytuację pozostawienia obszaru w dotychczasowym stanie planistycznym. Stan ten jednak nie gwarantuje realizacji polityki przestrzennej - na obszarze objętym zmianą studium obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego:

- a) uchwała Nr XXXI/459/2017 Rady Gminy Jasienica z dnia 26 czerwca 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica dla sołectwa Międzyrzecze Dolne - część obejmująca teren nr 2 zmieniony w części tekstowej uchwałą nr XVI/232/20 Rady Gminy Jasienica z dnia 5 marca 2020 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica dla sołectwa Międzyrzecze Dolne – część obejmująca teren nr 2
- b) Uchwała nr XL/538/22 Rady Gminy Jasienica z dnia 19 maja 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica dla sołectwa Międzyrzecze Dolne – część obejmująca teren nr 1
- c) Uchwała nr XXVII/257/2005 Rady Gminy Jasienica z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica dla sołectwa Międzyrzecze Górne

Na otwartych terenach biologicznie czynnych w przypadku braku ich zagospodarowania postępować będzie spontaniczna sukcesja roślinności, w której końcowym stadium są zbiorowiska leśne. Część niezagospodarowanych obszarów zostanie w pierwszej kolejności zdominowana przez gatunki synantropijne, w tym rośliny inwazyjne.

6. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

6.1. Lasy ochronne

Tereny leśne wraz z zadrzewieniami i zakrzewieniami w granicach gminy Jasienica zajmują zaledwie 16,9% terenu.

Lasy ochronne to obszary leśne podlegające ochronie ze względu na pełnione funkcje, określone w Ustawie o lasach wraz z zarządzeniami:

- Zarządzenie Nr 139 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z 19 maja 1995 r. w sprawie uznania za ochronne lasów stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie PGL – Nadleśnictwo Bielsko – obręb Wapienica.
- Zarządzenie Nr 16 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z 24 stycznia 1995 r. w sprawie uznania za ochronne lasy stanowiące własność Skarbu Państwa będące w zarządzie PGL – Nadleśnictwa Ustroń – obręb Hażlach (dotyczy terenów wsi Iłownica i Landek).

Lasy te zajmują na terenie całej gminy kilkadziesiąt oddziałów leśnych o łącznej powierzchni 940 ha, co stanowi 64,1% ogółu gruntów leśnych. Posiadają status „wodochronnych” oraz „uszkodzonych na skutek działalności przemysłu”. Lasy te wchodzi w skład „Leśnego Kompleksu Promocyjnego – Lasy Beskidu Śląskiego” utworzonego Zarządzeniem Nr 30 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z 19 grudnia 1994 r., którego celem jest ochrona lasów i prowadzenia gospodarki leśnej na podstawach ekologicznych

Dla zagwarantowania utrzymania i ochrony istniejących kompleksów leśnych, pod warunkiem, iż są lasami w rozumieniu ustawy o lasach, należy:

- rozwijać ekosystem leśny poprzez uzupełnienie drzewostanu za pomocą gatunków rodzimych,
- zachować i chronić łąki i polany śródleśne jako specyficzny element kompozycji terenów leśnych
- chronić istniejącą florę,
- chronić istniejące skupiska fauny
- utrzymywać i dokonywać korekt dróg leśnych,
- wyznaczać ciągi rekreacyjne piesze i rowerowe w oparciu o drogi leśne oraz wyznaczone miejsca widokowe,
- dopuścić możliwość zalesienia gruntów zgodnie z przepisami ustawy

W granicach terenów leśnych należy dążyć do:

- ochrony istniejących cennych okazów lub grup zieleni,
- zagwarantowania obsługi komunikacyjnej do gruntów leśnych,
- utrzymania istniejących cieków o charakterze melioracyjnym lub retencyjnym z możliwością ich rozbudowy i przebudowy,
- utrzymania istniejących cieków wodnych powierzchniowych.

6.2. Zasoby wodne

Zasoby wodne podlegają ochronie na mocy ustawy *Prawo wodne*. Ustawa ta reguluje gospodarowanie wodami zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju. Ochronie podlegają między innymi wody podziemne i obszary ich zasilania. Ochrona ta polega na zmniejszaniu ryzyka zanieczyszczenia tych wód poprzez ograniczenie oddziaływania na obszary ich zasilania oraz na utrzymywaniu równowagi zasobów tych wód.

Przedstawiony do oceny projekt zmiany studium znajduje się poza zasięgiem Głównego Zbiornika Wód Podziemnych a w odniesieniu do wód powierzchniowych projekt zmiany studium nie przewiduje zmiany przeznaczenia terenu.

6.3. Ustalenia wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego.

Teren objęty zmianą studium położony jest w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych PLGW2000163 (region wodny Małej Wisły). Powyższa jednolita części wód podziemnych (JCWPd) zgodnie z *Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18.10.2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* posiada dobry stan chemiczny oraz ilościowy, a osiągnięcie celów środowiskowych jest niezagrażone.

W projekcie zmiany studium zawarto ustalenia mające na celu ochronę wód powierzchniowych i podziemnych, w związku z czym realizacja zamierzeń nie powinna stwarzać zagrożeń dla osiągnięcia celów środowiskowych dla JCWP oraz JCWPd.

6.4. Złoża kopalin

Udokumentowane złoża kopalin podlegają ochronie na mocy ustawy *Prawo Geologiczne i Górnicze*.

W obszarze objętym zmianą studium nie zidentyfikowano złóż kopalin.

6.5. Klimat akustyczny

Klimat akustyczny podlega ochronie na mocy rozporządzenia w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu.

Analiza uwarunkowań akustycznych na obszarze gminy pozwala stwierdzić, że głównym źródłem hałasu są przede wszystkim ciągi komunikacyjne, linie kolejowe oraz okresowo – pracujące maszyny rolnicze. Obecnie jednak brak jest szczegółowych informacji dotyczących uwarunkowań akustycznych na terenie gminy (np. map akustycznych), zwłaszcza w zakresie potencjalnych przekroczeń dopuszczalnych poziomów.

W ramach ustaleń projektu zmiany studium nie przewiduje się wprowadzenia terenów o przeznaczeniach, które zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem będą podlegały ochronie akustycznej.

6.6. Grunty rolne i leśne

Grunty rolne i leśne podlegają ochronie z mocy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Na obszarze przedmiotowej zmiany studium nie wyznaczono terenów o przeznaczeniu rolniczym, wskazano jednak przeznaczenia nierolnicze (tereny usługowo produkcyjne) na gruntach rolnych. Są to grunty rolne klasy IV oraz V, które w dalszych procedurach planistycznych nie będą wymagały zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na przeznaczenie ich na cele nierolnicze.

W projekcie zmiany studium przeznaczono część terenów leśnych pod tereny usługowo produkcyjne oraz pod przebieg drogi publicznej. Są to tereny lasu wyżynnego świeżego będące w zarządzie Lasów Państwowych. Przy sporządzaniu planu miejscowego będą one wymagały uzyskania zgody właściwych organów na przeznaczenie ich na cele nieleśne.

Oceniany projekt przewiduje również zachowanie terenów leśnych wzdłuż istniejącego cieków wodnego oraz w północnej części opracowania. Zgodnie z ustaleniami zmiany studium tereny leśne oraz tereny nieleśne przeznaczone do zalesienia, dla których dopuszcza się prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z ustawą o lasach oraz realizację sieci infrastruktury technicznej.

6.7. Walory krajobrazowe

Obszar gminy Jasienica charakteryzuje się wyróżniającymi się walorami krajobrazowymi.

Gmina położona jest w zasięgu trzech mezoregionów: Doliny Górnej Wisły (Kotlina Oświęcimska), Pogórza Śląskiego i Beskidu Śląskiego. Przekłada się to na duże zróżnicowanie rzeźby terenu.

Krajobraz gminy jest typem krajobrazu wyżynnego i w większości stanowi przykład krajobrazu kulturowego. Najbardziej przekształcone zostały tereny zwartej zabudowy w sołectwach: Jasienica, Biery, Świętoszówka, Mazańcowice. Pozostała część gminy wykazuje dużą harmonię krajobrazu.

Występuje tu układ między innymi przeszło półtora tysiąca gospodarstw indywidualnych, obiektów i pól istniejących spółdzielni rolniczych oraz należących kiedyś do Zootechnicznego Zakładu Doświadczalnego w Grodźcu. Uzupełniane są one przez obiekty zabytkowe, zakłady przemysłowe (fabryka mebli giętych, płytek ceramicznych, mleczarnia), a także elementy architektury w znacznym stopniu nowe, takie jak obiekty handlowe, siedziby urzędów, banki, poczta, stacje paliw, ośrodki służby zdrowia itp. Widoczna jest dominacja małopowierzchniowych gospodarstw rolnych z charakterystyczną dla nich mozaiką użytków rolnych. Występuje pasmowy układ dróg z towarzyszącą im zielenią przydrożną i zabudową jedno- i dwukondygnacyjną na wydzielonych działkach z zagospodarowaną zielenią. Około 15% powierzchni pokrywają lasy, zazwyczaj wykształcone w postaci wysp leśnych położonych w krajobrazie rolniczym. Występują tu również duże kompleksy stawów rybackich z towarzyszącą zbiornikom wodnym siecią grobli, zadrzewień, zakrzewień i terenów podmokłych pokrytych roślinnością nieleśną.

W odniesieniu do walorów krajobrazowych projekt zmiany studium jako główne kierunki polityki przestrzennej przewiduje zachowanie i wzbogacenie walorów przyrodniczo – krajobrazowych, realizację programów budowy kanalizacji sanitarnej, wprowadzeniem zakazu odprowadzania nieoczyszczonych ścieków komunalnych i przemysłowych do wód powierzchniowych i do gruntu, likwidację dzikich wysypisk śmieci, określenie programu przeciwdziałania wylewom cieków oraz podtapianiem terenów.

6.8. Obszary chronione i pomniki przyrody

W obszarze zmiany studium usytuowany jest jeden obiekt chroniony w rozumieniu *Ustawy o ochronie przyrody*, tj. obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Górnej Wisły” (PLB240001), który zaliczany jest do jednych z najważniejszych ostoi ptactwa wodnego i wodno-błotnego w południowej części kraju. Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Górnej Wisły” (PLB240001) obejmuje cały obszar opracowania zmiany studium. Projekt zmiany studium ustala dla wskazanego terenu następujące warunki:

- planowane w obszarze przedsięwzięcia nie mogą znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000,
- w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru należy uwzględnić odpowiednią powierzchnię biologicznie czynną na poziomie 20% gwarantującą zachowanie istniejących siedlisk i gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000.

6.9. Obszary cenne przyrodniczo, a nie objęte ochroną

Do obszarów najbardziej wyróżniających się pod względem bioróżnorodności w granicach opracowania zmiany studium należą przede wszystkim obszary terenów leśnych.

Obszary o tym charakterze zostaną zgodnie z ustaleniami zmiany studium utrzymane wzdłuż istniejącego cieku wodnego oraz w północnej części opracowania. W projekcie zmiany studium przeznaczono również część terenów leśnych pod tereny usługowo produkcyjne oraz pod przebieg drogi publicznej. W granicach terenów leśnych należy dążyć do:

- ochrony istniejących cennych okazów lub grup zieleni,
- zagwarantowania obsługi komunikacyjnej do gruntów leśnych,
- utrzymania istniejących cieków o charakterze melioracyjnym lub retencyjnym z możliwością ich rozbudowy i przebudowy,
- utrzymania istniejących cieków wodnych powierzchniowych.

6.10. Flora i fauna

Flora i fauna podlega ochronie na mocy ustawy prawo ochrony środowiska oraz ustawy o ochronie przyrody.

Zgodnie z Prawem Ochrony Środowiska ochrona zwierząt oraz roślin polega na:

- zachowaniu cennych ekosystemów, różnorodności biologicznej i utrzymaniu równowagi przyrodniczej,
- tworzeniu warunków prawidłowego rozwoju i optymalnego spełniania przez zwierzęta i roślinność funkcji biologicznej w środowisku,

- zapobieganiu lub ograniczaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogłyby niekorzystnie wpływać na zasoby oraz stan zwierząt oraz roślin,
- zapobieganiu zagrożeniom naturalnych kompleksów i tworów przyrody.

W myśl ustawy o ochronie przyrody ochrona gatunkowa obejmuje okazy gatunków oraz siedliska i ostoje roślin, zwierząt i grzybów. Ochrona gatunkowa ma na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących na terenie kraju lub innych państw członkowskich Unii Europejskiej rzadkich, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie przepisów umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk i ostoi, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

W stosunku do rodzimych dziko występujących roślin objętych ochroną gatunkową (ściśłą lub częściową) obowiązują m.in. zakazy:

- umyślnego niszczenia;
- umyślnego zrywania lub uszkodzania;
- niszczenia ich siedlisk lub ostoi;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, stosowania środków chemicznych, niszczenia ściółki leśnej lub niszczenia gleby w ostojach;
- hodowli;
- pozyskiwania lub zbioru;
- przetrzymywania lub posiadania okazów gatunków;
- zbywania, oferowania do sprzedaży, wymiany, darowizny lub transportu okazów gatunków;
- wwożenia z zagranicy lub wywożenia poza granicę państwa okazów gatunków;
- umyślnego przemieszczania w środowisku przyrodniczym;
- umyślnego wprowadzania do środowiska przyrodniczego.

W stosunku do zwierząt należących do gatunków dziko występujących objętych ochroną ściśłą lub częściową wprowadza się m.in. następujące zakazy:

- umyślnego zabijania;
- umyślnego okaleczania lub chwytania;
- umyślnego niszczenia ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych;
- transportu;
- chowu lub hodowli;
- zbierania, pozyskiwania, przetrzymywania, posiadania lub preparowania okazów gatunków;
- niszczenia siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania;
- niszczenia, usuwania lub uszkodzania gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień;
- umyślnego uniemożliwiania dostępu do schronień;
- zbywania, oferowania do sprzedaży, wymiany, darowizny lub transportu w celu sprzedaży okazów gatunków;

- wwożenia z zagranicy lub wywożenia poza granicę państwa okazów gatunków;
- umyślnego płoszenia lub niepokojenia;
- umyślnego płoszenia lub niepokojenia w miejscach noclegu, w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych lub w miejscach żerowania zgrupowań ptaków migrujących lub zimujących;
- fotografowania, filmowania lub obserwacji, mogących powodować ich płoszenie lub niepokojenie;
- umyślnego przemieszczania z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca;
- umyślnego wprowadzania do środowiska przyrodniczego.

Ochronie, polegającej na zapobieganiu niszczeniu i dewastacji, podlegają także tereny zieleni urządzonej, drzewa i krzewy oraz ich zbiorowiska niebędące lasem. W Ustawie o Ochronie Przyrody nakazano zwrócić szczególną uwagę na prace ziemne oraz inne prace wykonywane ręcznie, związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w obrębie korzeni, pnia lub korony drzewa, a także w obrębie korzeni lub pędów krzewu. Prace te mogą być wykonywane w sposób najmniej szkodzący drzewom lub krzewom.

Prace w obrębie korony drzewa nie mogą prowadzić do usunięcia gałęzi w wymiarze przekraczającym 30% korony, która rozwinęła się w całym okresie rozwoju drzewa, chyba że mają na celu:

- usunięcie gałęzi obumarłych lub nadłamanych;
- utrzymywanie uformowanego kształtu korony drzewa;
- wykonanie specjalistycznego zabiegu w celu przywróceniu statyki drzewa.

W okresie zimowym na ulicach, placach oraz drogach publicznych środki chemiczne mogą być stosowane tylko w sposób nie szkodzący terenom zieleni oraz zadrzewieniom.

W obszarze projektu zmiany studium nie występują żadne pomniki przyrody. Przedstawiona do oceny zmiana przewiduje wprowadzenie zabudowy na tereny biologicznie czynne, w tym przede wszystkim obszary rolne oraz tereny leśne.

W związku z tym realizacja ustaleń zmiany studium może być związana z zajęciem zbiorowisk roślinnych oraz siedlisk faunistycznych, w tym także siedlisk płazów i ptaków. Dotyczy to przede wszystkim gatunków związanych z terenami rolnymi i leśnymi.

Należy zauważyć, iż przeważająca część siedlisk sprzyjających występowaniu gatunków chronionych na przedmiotowym terenie zostanie zachowana, w związku z czym realizacja ustaleń zmiany studium nie wykluczy ich występowania w granicach gminy.

Aktualnie trudno przewidzieć z całą pewnością które konkretnie gatunki w danym czasie (podczas realizacji planowanego przeznaczenia) będą podlegały presji. Należy także podkreślić, iż zabudowa będzie realizowana stopniowo w związku z czym nie dojdzie do gwałtownego przekształcenia siedlisk w na całym obszarze, gdzie przewiduje się zmianę przeznaczenia.

7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i krajowym oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania projektu studium.

Podstawowe cele ochrony środowiska zostały uwzględnione w następujących dokumentach krajowych:

1. Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju (ogłoszona w Monitorze Polskim Nr 26, poz. 432),
2. „Zaktualizowana koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju” z 2005 r.
3. Polska 2025 - Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju (Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, 2000 r),
4. Dokument Rządowy Polityka ekologiczna państwa na lata 2009 - 2012 z perspektywą do roku 2016 (Warszawa, 2008 r.),

oraz międzynarodowych, ratyfikowanych przez stronę Polską, których ustalenia w znaczącej części zawarte są w w/w dokumentach oraz przepisach prawnych.

Główne cele zawarte w tych dokumentach to:

Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju:

- przyjęcie nadrzędnej zasady zrównoważonego rozwoju,
- eksponowanie wartości krajobrazowych i ich harmonizowanie z zagospodarowaniem,
- ochrona zasobów wodnych poprzez prowadzenie wodochronnej gospodarki w zlewniach, polegającej m.in. na wprowadzeniu szczególnych zasad ochrony środowiska w obszarach alimentacji wód podziemnych, zachowanie nieuregulowanych rzek, których funkcje przyrodnicze nie uległy dewastacji,
- ochrona dolin rzecznych reprezentujących bogactwo przyrody oraz spełniających funkcje korytarzy ekologicznych, oczek wodnych i terenów wodno-błotnych,
- tworzenie warunków dla ochrony i rozwoju terenów zielonych wewnątrz i wokół miast oraz zagospodarowanych terenów rekreacyjnych,
- zahamowanie procesów degradacji oraz przywrócenie wartości środowiska przyrodniczego na obszarach o szczególnym jego zniszczeniu lub zubożeniu przez urbanizację, melioracje osuszające oraz regulacje rzek,
- określenie obszarów wymagających ograniczenia działalności inwestycyjnej i gospodarczej,
 - określenie złóż surowców mineralnych, których eksploatacja nie może być uruchomiona, jeżeli może naruszać inne zasoby przyrody, istotne części lub całość systemu ekologicznego,
 - uwzględnienie ekologicznych podstaw polityki przestrzennej w stosunku do transportu poprzez wskazanie obszarów do preferencji prośrodowiskowego transportu i nasycenie odpowiednim transportem obszarów o szczególnych walorach społecznych, realizację na przebiegu korytarzy ekologicznych przepustów drogowych umożliwiających migracje fauny, odpowiednie trasowanie autostrad z ominięciem obszarów o cennych walorach przyrodniczych,

- stopniowe rozszerzanie i utrwalanie dobrej kondycji ekologicznej obszarów o walorach przyrodniczych objętych ochroną prawną,
- powszechne i wzajemne uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz programach przedsięwzięć publicznych o znaczeniu ponadlokalnym,
- promowanie ekologicznych kierunków i form w wybranych dziedzinach i obszarach (ekoturystyka, ekoroelnictwo, ekosadownictwo),
- zlikwidowanie zagrożenia ekologicznego w obszarach o przekroczonych normach zanieczyszczeń,
- ochrona różnorodności biologicznej obszarów niezdegradowanych, które stanowią główny potencjał przyrodniczy kraju
- ustanowienie obowiązkowej komasacji gruntów realizowanej w oparciu o pomoc państwa, podporządkowanej działalności przeciwoerozyjnej na najlepszych glebach oraz najbardziej podatnych na erozję wodną lub podjęcie innych skutecznych środków gwarantujących odpowiednie ich zabezpieczenie przed erozją,
- zahamowanie rozpraszania zabudowy, zwłaszcza na tereny o wysokich walorach krajobrazowych,
- ochrona jako „dziedzictwa ludzkości” zanikających krajobrazów (mozaiki ekosystemów leśnych, łąkowych, polnych oraz związanych z osadnictwem),
- priorytetowe traktowanie tworzenia korytarzy ekologicznych w trakcie realizacji programów zwiększania lesistości,
- ochrona i wykorzystanie rodzimej różnorodności biologicznej w programach rekultywacji obszarów zdegradowanych działalnością gospodarczą.

Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju:

Głównym jej celem jest stworzenie warunków dla stymulowania rozwoju, sprzyjających sukcesywnemu eliminowaniu procesów i działań gospodarczych szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, promowaniu sposobów gospodarowania przyjaznych dla środowiska oraz przywracaniu równowagi na obszarach dewastacji i degradacji przyrodniczej. Głównym założeniem rozwojowym strategii jest utrzymanie wzrostu gospodarczego w powiązaniu ze zdecydowanym wzrostem efektywności wykorzystania surowców, paliw oraz zasobów przyrody a także zapewnieniem bezpieczeństwa ekologicznego kraju. Ponadto strategia zaleca:

- uwzględniać w planach zagospodarowania przestrzennego elementów ochrony środowiska, ochrony różnorodności biologicznej i pomników natury,
- pomoc państwa dla działalności proekologicznej, rekultywacji terenów i zasobów skażonych, dla czynnej ochrony środowiska i różnorodności biologicznej,
- przestrzeganie prawa ekologicznego krajowego i międzynarodowego przez wszystkie podmioty,
- zapewnienie równego dostępu do środowiska i jego zasobów,
- zapewnienie konkurencyjności wykorzystania zasobów odnawialnych i recyklingu surowców,

- zapewnienie swobodnego transferu technologicznego i inwestycji proekologicznych,
- uwzględnienie zagadnień środowiskowych w opracowywanych politykach i programach sektorowych szczebla krajowego i regionalnego.

Polityka ekologiczna państwa

Jest podstawą do podejmowania działań na szczeblu lokalnym. Jej główne cele to: m. in.:

- zapobieganie powstawaniu odpadów, odzyskiwanie surowców i ponowne wykorzystywanie odpadów oraz bezpieczne dla środowiska końcowe unieszkodliwianie odpadów,
- likwidację zanieczyszczeń u źródła, ograniczenie emisji pyłowej, gazowej i gazów cieplarnianych do wielkości wynikających z przepisów i zobowiązań międzynarodowych oraz wprowadzanie norm emisyjnych i produktowych w gospodarce,
- racjonalizację i modernizację gospodarki energetycznej,
- zmniejszenie uciążliwości transportu, w szczególności drogowego na terenach zamieszkania.

Wymienione powyżej cele znalazły generalnie odzwierciedlenie w ocenianym projekcie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica.

8. Ustalenia projektu zmiany studium w odniesieniu do Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030

Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (tzw. SPA2020) stanowi element szerszego projektu badawczego o nazwie KLIMADA, którego prowadzenie zakłada się do roku 2070.

We wskazanym dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030, które wykazały, że w tym okresie największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe (nawalne deszcze, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp.), będące pochodnymi zmian klimatycznych. Zjawiska te będą występować z coraz większą częstotliwością i natężeniem oraz będą dotyczyć coraz większych obszarów kraju.

Wśród najbardziej wrażliwych sektorów i obszarów dla których określono cele i kierunki działań adaptacyjnych znalazły się: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna i obszary prawnie chronione, zdrowie, energetyka, budownictwo, transport, obszary górskie, strefy wybrzeża, gospodarka przestrzenna i obszary zurbanizowane.

Głównym celem SPA 2020 jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Cele szczegółowe oraz powiązane z nimi kierunki działań zostały określone następująco:

Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska

Kierunki działań:

- 1.1 - dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu
- 1.2 - adaptacja strefy przybrzeżnej do zmian klimatu

- 1.3 – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu
- 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu
- 1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie
- 1.6 – zapewnienie funkcjonowania skutecznego systemu ochrony zdrowia w warunkach zmian klimatu

Cel 2. Skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich

Kierunki działań:

- 2.1 - stworzenie lokalnych systemów monitorowania i ostrzegania przed zagrożeniami
- 2.2 – organizacyjne i techniczne dostosowanie działalności rolniczej i rybackiej do zmian klimatu

Cel 3. Rozwój transportu w warunkach zmian klimatu

Kierunki działań:

- 3.1 - wypracowywanie standardów konstrukcyjnych uwzględniających zmiany klimatu
- 3.2 – zarządzanie szlakami komunikacyjnymi w warunkach zmian klimatu

Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu

Kierunki działań:

- 4.1 – monitoring stanu środowiska i systemy wczesnego ostrzegania i reagowania w kontekście zmian klimatu (miasta i obszary wiejskie)
- 4.2 – miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu

Cel 5. Stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunki działań:

- 5.1 - promowanie innowacji na poziomie działań organizacyjnych i zarządczych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu
- 5.2 – budowa systemu wsparcia polskich innowacyjnych technologii sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Cel 6. Kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunki działań:

- 6.1 – zwiększenie świadomości odnośnie do ryzyka związanego ze zjawiskami ekstremalnymi i metodami ograniczania ich wpływu
- 6.2 - ochrona grup szczególnie narażonych przed skutkami niekorzystnych zjawisk klimatycznych

Wybrane ustalenia projektu zmiany studium, które wpisują się we wspomniane cele i kierunki działań (określone w nawiasach) określone w SPA 2020 zostały przedstawione poniżej:

- wykorzystanie proekologicznych źródeł energii;
- utrzymanie w dotychczasowym użytkowaniu wód śródlądowych;
- utrzymanie w dotychczasowym użytkowaniu terenów leśnych;
- utrzymanie w poszczególnych jednostkach określonego odsetka powierzchni biologicznie czynnej.

W świetle powyższych wskazań, mając na uwadze charakter oraz zakres (szczegółowość) ocenianego dokumentu planistycznego, a także charakter (uwarunkowania środowiskowe) i sposób

zagospodarowania przedmiotowego terenu należy stwierdzić, że studium jest związane przede wszystkim z sektorami jakimi są: gospodarka przestrzenna i obszary zurbanizowane, a w mniejszym stopniu również z sektorami obejmującymi budownictwo, infrastrukturę i inne.

9. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym bezpośrednie, wtórne i skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko

9.1. Ocena zakresu dokonanych zmian w stosunku do oddziaływania wynikającego z obowiązujących dokumentów planistycznych

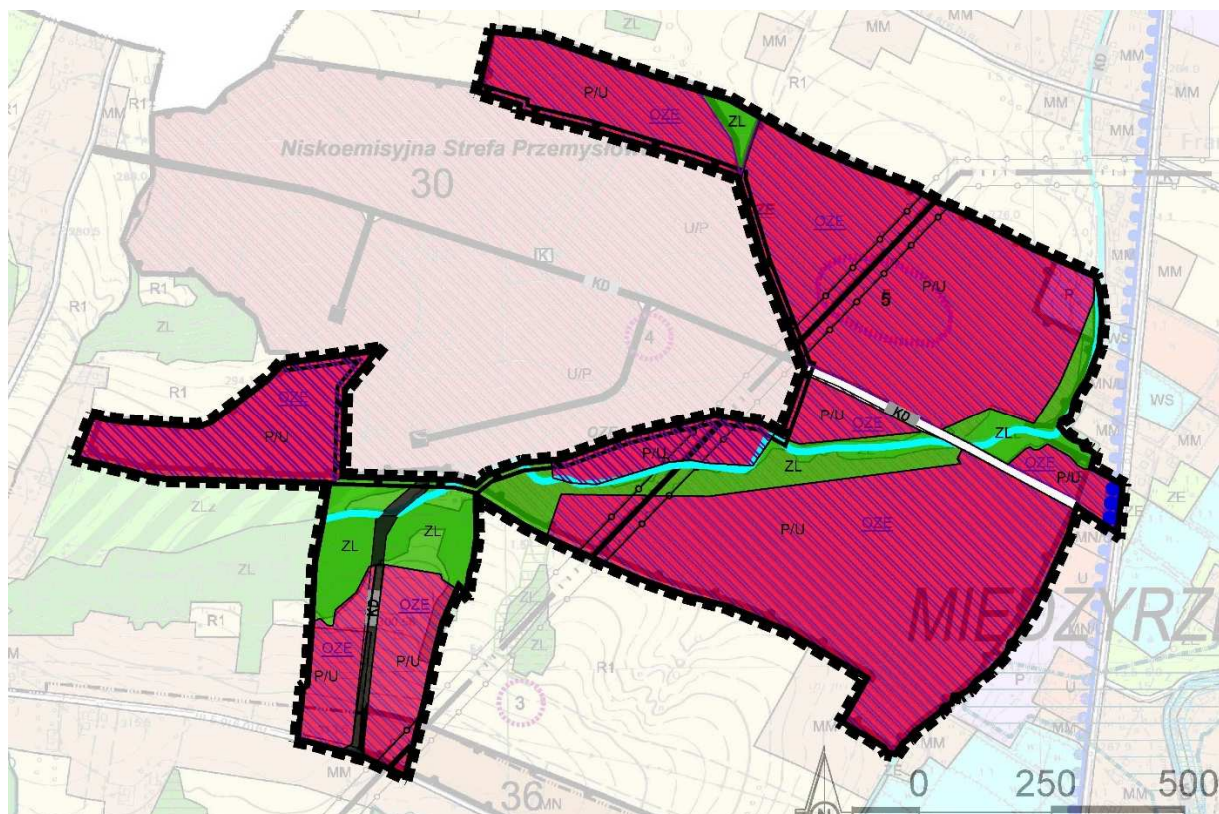
Obszar ocenianej zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica obejmuje teren pomiędzy ulicami: Międzyrzecką, Ligocką, Bronowską oraz Rudzicką. Zmiana Studium ma na celu poszerzenie obszaru Niskoemisyjnej Strefy Przemysłowej kluczowego z punktu widzenia rozwoju gminy zadania realizowanego konsekwentnie i rezerwowanego przestrzennie w dokumentach strategicznych i planistycznych gminy, poprzez wprowadzenie nowego kierunku przeznaczeń o symbolu P/U na obszarze ok. 8 ha oraz określenie wskaźników dotyczących zagospodarowania dla terenu P/U, które korespondują i nawiązują do już obowiązujących w „Studium...” wskaźników i zasad zagospodarowania terenu.

Powierzchnia obszaru objętego zmianą to około 94 ha, z zastrzeżeniem iż zmianą ustaleń w stosunku do obowiązującego „Studium...” objęty jest znacząco mniejszy obszar ok. 8 ha.

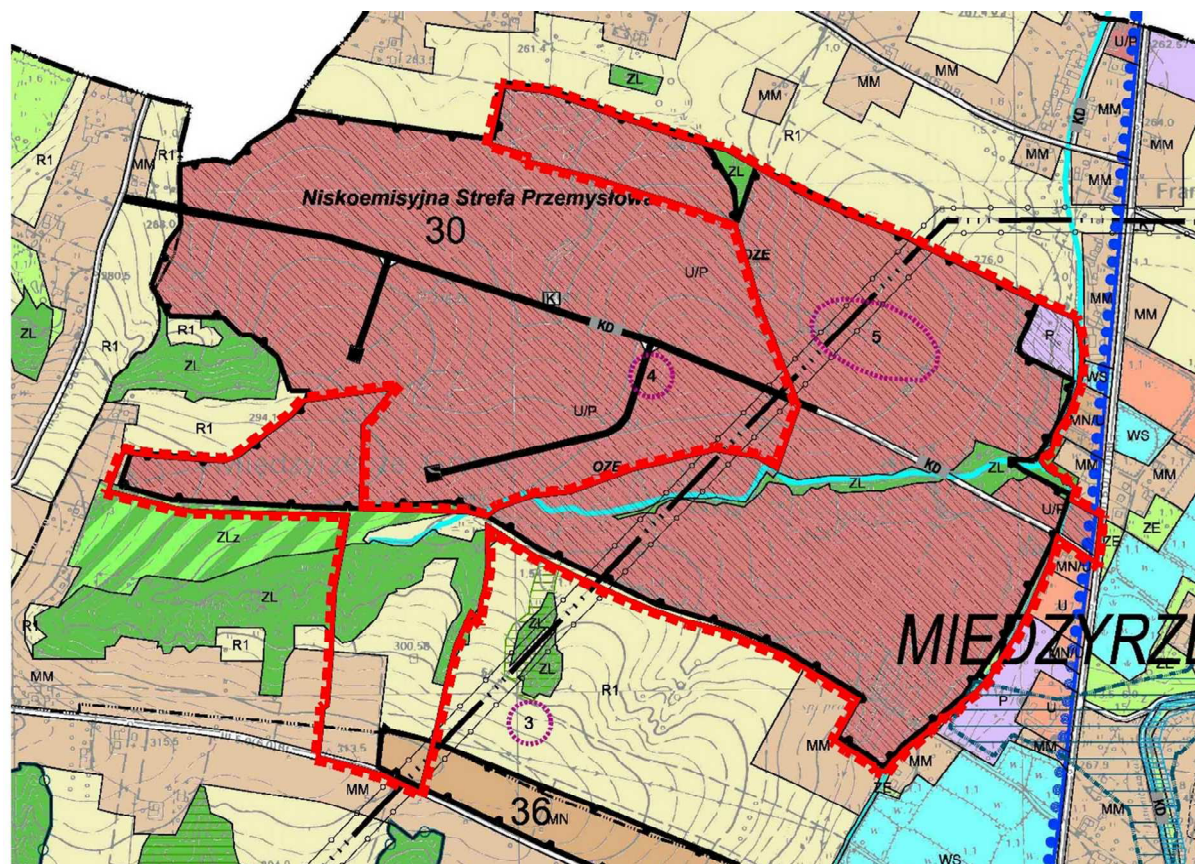
Teren zmiany studium graniczy od wschodu z zabudową mieszkaniową jednorodzinną, od południa z zabudową mieszkaniową jednorodzinną oraz terenami rolnymi, lasami oraz terenami zieleni nieurządzonej, od północy z terenami rolnymi i od wschodu z zabudową mieszkaniową jednorodzinną.

W obrębie tego obszaru w stanie istniejącym znajdują się tereny zieleni: łąki, pastwiska, pola uprawne oraz niewielkie tereny leśne, a także w niewielkim zakresie zabudowa.

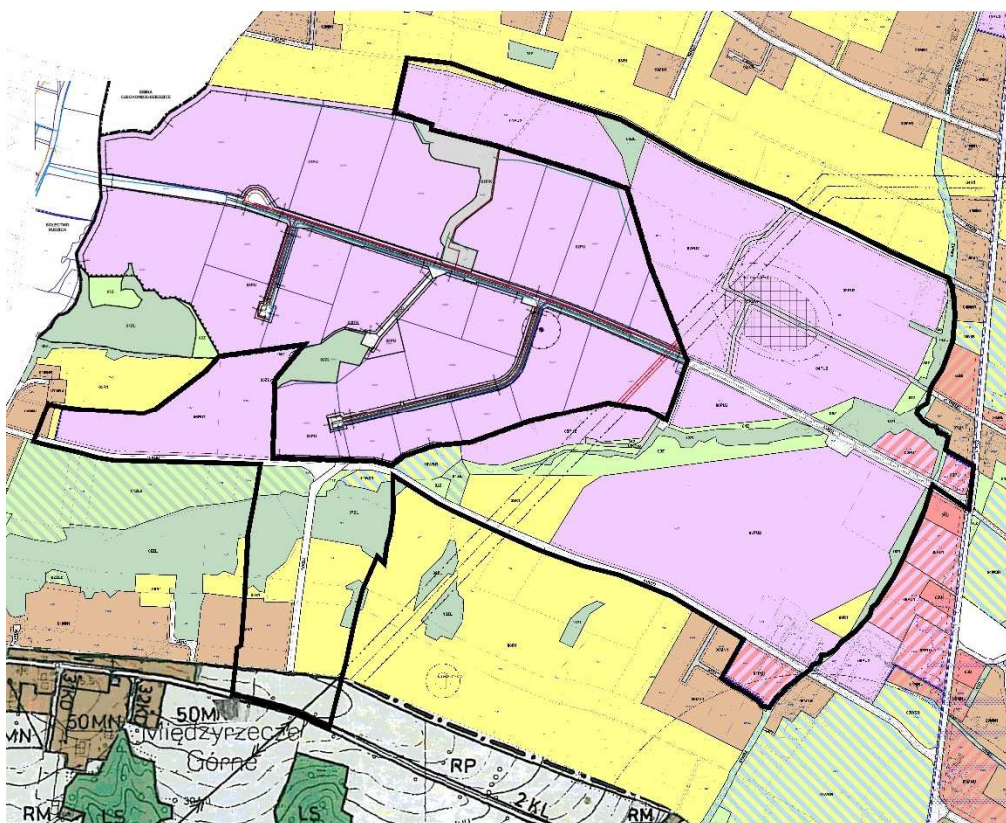
Przez teren opracowania poprzecznie zlokalizowany jest pas zadrzewień i lasu wraz z ciekim powierzchniowym, który łączy się od zachodu z kompleksem leśnym a od wschodu z pasem zieleni wzdłuż cieku powierzchniowego o nazwie Młynówka.

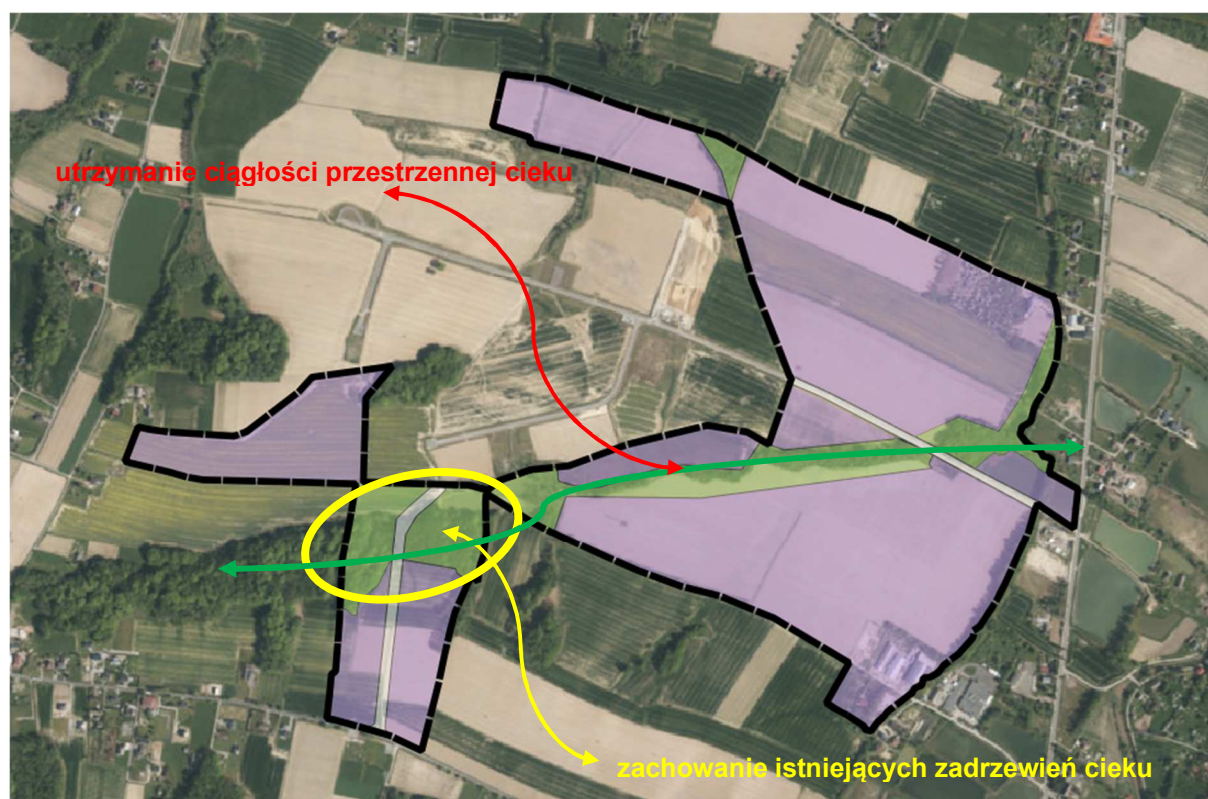
Rys. 8. Zmiana studium wraz z powiązaniem z ustaleniami obowiązującego studium

Rys. 9. Granica zmiany studium na tle obowiązujących ustaleń studium

Rys. 10. Granica zmiany studium na tle obowiązujących ustaleń planów miejscowych

Rys. 11. Ustalenia projektu zmiany studium na tle stanu istniejącego zagospodarowania

Projekt zmiany studium zakłada powiększenie w części objętej obowiązującymi ustaleniami „Studium...” strefy – obudowy istniejącego cieku powierzchniowego oraz utrzymanie w tej części jej ciągłości powierzchniowej. W części południowej obszaru objętego zmianą dotychczasowe ustalenie studium, tj. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przekształca się w tereny produkcyjno-usługowe powiększenie obejmuje również tereny użytków rolniczych. Powiększanie terenów przemysłowo-usługowych zostaje zakończone na ścianie lasu (zadrzewienia).

Dokonana w niniejszym opracowaniu ocena odnosi się do nowych elementów wprowadzonych zmianą „Studium...”, gdyż skutki oddziaływania na środowisko przeważającej części strefy produkcyjno-usługowej zostały już ocenione na etapie poprzedniej procedury planistycznej.

Z punktu widzenia oddziaływania na środowisko oraz wpływu na ponadregionalny korytarz migracji ptaków „Dolina Górnej Wisły” wraz z przystankiem ponadregionalnym „Dolina górnej Wisły” zachowanie i przywrócenie obudowy istniejącego cieku powierzchniowego wpłynie pozytywnie na zachowanie istniejących warunków siedliskowych ptaków. Jednocześnie nieznaczne od strony południowej powiększenie strefy produkcyjno-usługowej nie zmieni znacząco warunków migracji zwierząt, jak również nie doprowadzi do uszczuplenia siedlisk nieleśnych, gdyż w stanie istniejącym teren ten jest intensywnie użytkowany pod uprawy polowe. Ponadto wskazana w obowiązującym „Studium...” wzdłuż istniejącej drogi strefa zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w znaczący sposób ograniczyła możliwość utrzymania tzw. strefy ekotonowej.

9.2. Charakterystyka zamierzeń planistycznych w odniesieniu do stanu istniejącego (faktycznego i prawnego) Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Dolina Górnej Wisły (PLB240001)

Teren objęty projektem zmiany studium znajduje się w zasięgu Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Dolina Górnej Wisły (PLB240001), który to obszar zaliczany jest do jednych z najważniejszych ostoi ptactwa wodnego i wodno-błotnego w południowej części kraju.

Oceniany projekt zmiany studium przewiduje utrzymanie oraz rozwój zabudowy usługowo produkcyjnej na obszarach o funkcji rolniczej jako kontynuację Niskoemisyjnej Strefy Przemysłowej, która została już wyznaczona w poprzednich dokumentach planistycznych. Projekt studium poszerza w kierunku południowym o około 8 ha obszar wskazany pod działalność produkcyjną i usługową. Jest to teren w pełni uzbrojony w kanalizację deszczową i sanitarną, sieć wodociągową, sieć dróg z chodnikami i oświetleniem. Biorąc pod uwagę poziom zaawansowania inwestycyjnego, stopień wyposażenia w infrastrukturę techniczną oraz przygotowanie terenów budowlanych, w szczególności objęcie planem miejscowym obszaru o pow. ok. 70 ha przeznaczonym dla funkcji produkcyjno-usługowych w bezpośrednim sąsiedztwie terenu objętego zmianą „Studium...” powoduje, że poszerzenie o ok. 8 ha terenów P/U w stronę południową i włączenie ich do drogi lokalnej nie zmieni i nie wpłynie znacząco na skumulowane skutki oddziaływania całej strefy produkcyjno-usługowej na Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Dolina Górnej Wisły (PLB240001). Równocześnie jednak, każda zmiana zainwestowania terenu związana jest z mniejszym bądź większym oddziaływaniem na środowisko, a stopień oddziaływania będzie uzależniony od intensywności i charakteru zainwestowania.

9.3. Charakterystyka oddziaływań zamierzeń planistycznych

Aktualnie na obszarach już zainwestowanych oraz w ich sąsiedztwie występuje stałe oddziaływanie na środowisko związane między innymi z emisją zanieczyszczeń atmosferycznych (ze źródeł komunikacyjnych i tzw. „niska emisja”), powstawaniem odpadów i ścieków oraz dokonany, nieodwracalnym przekształceniem powierzchni terenu. Na terenach już zagospodarowanych realizacja ustaleń zmiany studium będzie więc związana głównie z utrzymaniem bądź pogłębieniem się oddziaływań już tu występujących.

Oddziaływanie trwale będzie polegało przede wszystkim na przekształceniu powierzchni ziemi spowodowanym na przykład pracami niwelacyjnymi oraz zajęciem terenu przez obiekty kubaturowe czy powierzchnie uszczelnione, tam gdzie nie zostało to jeszcze dotychczas przeprowadzone, ale na terenach już do tego przeznaczonych zgodnie z obowiązującym dokumentem. Wprowadzanie pozaprzyrodniczych form zagospodarowania będzie związane z zajęciem powierzchni biologicznie czynnych i usunięciem porastającej je roślinności. Realizacja ustaleń planu będzie może być lokalnie związana z koniecznością wycinki zieleni wysokiej (drzew i krzewów). Wraz zajęciem terenów biologicznie czynnych trwale przekształcone zostaną siedliska faunistyczne (ograniczona zostanie ich powierzchnia). Wraz zajęciem terenów biologicznie czynnych, potencjalnie zamieszkująca je fauna kręgowców zostanie z nich wyparta. Realizacja obszarów zabudowy produkcyjno usługowych kosztem powierzchni biologicznie czynnych przyczyni się do lokalnych zmian uwarunkowań krajobrazowych i topoklimatycznych. Wzrost terenów zabudowy przyczyni się również do wzrostu emisji zanieczyszczeń atmosferycznych do powietrza (nasilenie tzw. „niskiej emisji”), które mogą stamtąd być wywiewane na tereny przyległe.

Aktualnie istniejące w granicach opracowania ciągi komunikacyjne (przewidziane również w projekcie Studium, z uwzględnieniem nieznacznych zmian, obejmujących wyznaczenie nowej drogi dojazdowej) oddziałują na tereny przyległe. Wzrost długotrwałego oddziaływania akustycznego od tych emitorów mógłby potencjalnie nastąpić z chwilą zwiększenia ich przepustowości.

Opisane wyżej oddziaływania związane z realizacją zmiany studium będą się w mniejszym lub większym stopniu kumulować w środowisku. Nakładanie się wpływów pochodzących z poszczególnych terenów spowoduje wzrost tego oddziaływania. Kumulacji podlegać będzie przede wszystkim hałas, a także emitowane zanieczyszczenia atmosferyczne. Kumulacja ta może mieć miejsce w granicach jednostek stanowiących źródło oddziaływań bądź na terenach przyległych. O efekcie kumulacji w skali lokalnej można mówić również w przypadku zajmowania powierzchni biologicznie czynnych. Nie przewiduje się jednak, aby potencjalna kumulacja miała znacząco negatywny wpływ na stan środowiska.

Opisane wyżej wpływy zarówno na etapie budowy jak i eksploatacji będą ograniczane zapisami zmiany studium oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, a także przepisami zawartymi w obowiązującym ustawodawstwie dotyczącymi między innymi dopuszczalnych poziomów hałasu i sposobu ograniczenia jego wpływu, a także gospodarki odpadami i gospodarki wodno-ściekowej.

Uwzględniając skalę i charakter ogólnych kierunków zagospodarowania przewidzianych w opracowaniu, generalnie można stwierdzić, iż realizacja zmiany studium przy zachowaniu ograniczeń wpływu na środowisko wynikających z jego ustaleń oraz przepisów odrębnych nie spowoduje poważnych zagrożeń dla środowiska.

Charakterystyka typów oddziaływań:

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi przy tworzeniu nowych obiektów kubaturowych; - pylenie z powierzchni odkrytych miejsc składowych materiałów sypkich i obiektów w budowie - zanieczyszczenie powietrza spalinami pochodzącymi z maszyn pracujących na budowach - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej i wycinka zieleni wysokiej (drzew i krzewów, 	<ul style="list-style-type: none"> - wzrost ilości odprowadzanych ścieków opadowych z powierzchni szczelnych - wzrost ilości wytwarzanych odpadów - wzrost emisji hałasu bytowego - przekształcenie powierzchni ziemi w ramach prowadzenia niwelacji pod nowe obiekty budowlane i towarzyszące im zagospodarowanie
pośrednie	-- nie występują brak znaczących oddziaływań	- generowanie ruchu pojazdów na terenach nowo zainwestowanych
wtórne	- nie występują brak znaczących oddziaływań	- dalsza synantropizacja szaty roślinnej w rejonie utworzonej zabudowy;
skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> - krótkotrwała kumulacja hałasu pochodzącego z prac budowlanych oraz hałasu komunikacyjnego 	<ul style="list-style-type: none"> - zmiana jakości powietrza w wyniku nakładania się emisji z poszczególnych emitorów - kumulacja hałasu komunikacyjnego oraz bytowego
krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - hałas budowlany - zanieczyszczenie powietrza związane z pracami budowlanymi - powstawanie odpadów budowlanych 	- nie występują brak znaczących oddziaływań
długoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej 	<ul style="list-style-type: none"> - zmiany morfologii terenu (lokalnych warunków krajobrazowych) związane z powstawaniem nowych zabudowań - dalsza synantropizacja szaty roślinnej w rejonie utworzonej zabudowy; - emisja hałasu komunikacyjnego; - lokalna fragmentacja siedlisk,

		– lokalna zmiana uwarunkowań topoklimatycznych
stałe	<ul style="list-style-type: none"> - zmiany ukształtowania powierzchni terenu - zmiana lokalnych warunków krajobrazowych 	<ul style="list-style-type: none"> - lokalne zmiany mikroklimatu - zmiany morfologii terenu związane z powstaniem nowych obiektów budowlanych - zwiększenie powierzchni terenów utwardzonych
chwilowe	<ul style="list-style-type: none"> - hałas budowlany - zanieczyszczenie powietrza związane z pracami budowlanymi - powstawanie odpadów budowlanych 	-zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego

10. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Realizacja ustaleń zmiany studium nie będzie powodowała transgranicznego oddziaływania na środowisko.

11. Obszary problemowe

W granicach terenów objętych zmianą studium nie zidentyfikowano obszarów problemowych.

12. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Oceniany projekt zmiany studium choć obejmuje prawie 94 ha „de facto” zmienia przeznaczenie stosunkowo niewielkiego obszaru (ok. 8 ha), dla którego określenie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru może być mało precyzyjne, stąd przytoczono poniżej ustalenia z zakresu ochrony poszczególnych elementów środowiska obowiązujące na obszarze całej gminy:

1. Szczególnej ochronie podlegać muszą wody podziemne i powierzchniowe. Zbiorniki wód podziemnych narażone są na skażenia. Wody powierzchniowe prowadzą wody pozaklasowe i obecnie nie mogą być bezpośrednio wykorzystywane dla celów gospodarczych i rekreacyjnych wymagających wód czystych, stanowią jednocześnie zagrożenie dla zasobów wód podziemnych. Stąd w „STUDIUM” uznaje się za niezbędne działania związane z:

- realizacją programów budowy kanalizacji sanitarnej,
- wprowadzeniem zakazu odprowadzania nieoczyszczonych ścieków komunalnych i przemysłowych do wód powierzchniowych i do gruntu,
- likwidacją dzikich wysypisk śmieci,
- określeniem programu przeciwdziałania wylewom cieków, podtapianiem terenów, co wiąże się z budową zbiornika „Międzyrzecze” oraz z doprowadzeniem do uzyskania co najmniej II klasy czystości przez cieki gminy.
- ochroną Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 347 „Dolina rzeki Górna Wisła” położonego na północno - zachodnim skraju gminy.

2. W stosunku do tak istotnego komponentu środowiska przyrodniczego i krajobrazu, jakim jest zieleń, w „STUDIUM” przyjmuje się następujące podstawowe kierunki związane z gospodarką przestrzenną:

ogólne:

- ochronę lasów państwowych w zarządzie Nadleśnictwa Bielsko - uznanych za ochronne na podstawie ustawy o lasach i objętych Leśnym Kompleksem Promocyjnym „Lasy Beskidu Śląskiego”,
- ochronę pozostałych obszarów leśnych oraz zadrzewień, w tym parków zabytkowych z jednoczesnym ich uporządkowaniem i zapewnieniem fachowej pielęgnacji, zadrzewień przydrożnych i śródpolnych, zieleni łęgowej w dolinach cieków, a także w prowadzeniu na dużą skalę zespołów sadów,
- podbudowę biologiczną i uporządkowanie ciągów dolinnych mających predyspozycje do pełnienia roli powiązań przyrodniczo - ekologicznych i nadających się do włączenia w układ nawietrzania i przewietrzania obszaru gminy, a zwłaszcza jej południowej części,
- powyższe założenia wiążą się z bezwzględną ochroną przed zabudową ciągów dolinnych,
- zabezpieczenie przed erozją silnie nachylonych zboczy poprzez staranny dobór zagospodarowania dostosowanego do intensywności procesów wynikających z nachylenia, długości, kształtu i ekspozycji stoków, użytkowania oraz warunków glebowych i gruntowo - wodnych podłoża,
- adaptację i ochronę zadrzewień przyulicznych i już urządzonej zieleni, rozwijanie systemów zieleni na terenach osiedleńczych,
- wprowadzanie zieleni izolacyjnej wzdłuż tras komunikacyjnych,
- ochronę udokumentowanych złóż kopalin (kruszywa naturalne w Międzyrzeczu Górnym oraz złoża gazu ziemnego Kowale), a także doprowadzenie do rekultywacji gruntów zdegradowanych w wyniku eksploatacji surowców mineralnych,

szczegółowe: zgodnie z ustawą o ochronie przyrody, oraz według Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego / Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach szczególnej ochronie podlegają:

- istniejąca otulina Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, obejmująca południową część gminy (określona w Rozporządzeniu nr 10/98 Wojewody Bielskiego w sprawie utworzenia Parku krajobrazowego Beskidu Śląskiego), istniejące rezerваты przyrody (utworzone na podstawie rozporządzenia ministra właściwego ds. ochrony środowiska):
 - projektowane rezerваты przyrody:
 - istniejące 15 pomników przyrody (pojedyncze drzewa, grupy drzew, pomniki przyrody nieożywionej) w Grodźcu, Międzyrzeczu Górnym, Rudzicy, Mazańcowicach, Bierach i Jasienicy (ustanowione w drodze rozporządzeń właściwych wojewodów, bądź Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach),
 - proponowane użytki ekologiczne
 - proponowane zespoły przyrodniczo - krajobrazowe:
 - proponowane pomniki florystyczne:
 - obszary NATURA 2000
3. Z uwagi na konieczność zachowania ciągłości korytarzy ekologicznych ochroną należy objąć koryta cieków wraz z zielenią wzdłuż brzegów. W ich obrębie wprowadza się zakaz zabudowy, groduzenia i innej działalności powodującej degradację szaty roślinnej porastającej tereny przybrzeżne.
4. Obszary / obiekty chronione stanowiące bardzo istotny element systemu przyrodniczego wymagają respektowania następujących ogólnych zasad:
- wstrzymania ewentualnych lokalizacji obiektów powodujących zanieczyszczenie powietrza, wody i gleby lub też uciążliwych dla otoczenia jako źródła hałasu i odrażającej woni,
 - lokalizację obiektów rekreacyjnych i turystycznych podporządkować należy wymogom ochrony środowiska przyrodniczego,
 - wszelkie budownictwo mieszkaniowe, usługowe, turystyczne itp. należy zharmonizować z otaczającym krajobrazem,
 - prowadzić wzmożony nadzór w zakresie ładu przestrzennego i likwidacji samowoli budowlanej. Zakazuje się lokalizowania bezściółkowych przemysłowych ferm hodowlanych,
 - meliorację wodną projektować i realizować w sposób nie powodujący szkody w istniejących ekosystemach dla zachowania właściwych stosunków wodnych w glebie,
 - stosowanie środków ochrony roślin musi uwzględniać zasadę ich selektywnego

działania, a w przyszłości ograniczenia na rzecz upowszechniania biologicznych metod zwalczania szkodników,

- dążyć do zwiększenia powierzchni leśnej oraz zadrzewień i zakrzewień śródpolnych.

5. Szczegółowe zasady ochrony zawarte są w aktach prawnych powołujących te obszary i obiekty na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów odrębnych, w tym zwłaszcza ustawy o ochronie przyrody.
6. W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gminy należy uwzględnić ograniczenia wynikające z ustanowienia w trybie ustawy o ochronie przyrody - poszczególnych obszarów i obiektów chronionych.
7. Grodzenie nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych oraz zapewnienie dostępu do powierzchniowych wód publicznych zgodnie z art. 27 i art. 28 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 z późn. zm.).

13. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w zmianie studium.

Zaproponowanie tzw. wariantu alternatywnego, tzn. braku zmiany studium poprzez pozostawienie obszaru w dotychczasowym stanie prawnym, oznacza możliwość zagospodarowania przedmiotowego obszaru w myśl ustaleń obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica zatwierdzonego uchwałą Nr XXII/316/16 Rady Gminy Jasienica z dnia 31 sierpnia 2016 r., zmienionego uchwałą nr XII/159/10 Rady Gminy Jasienica z dnia 14 listopada 2019 r., oraz ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica:

- a) uchwała Nr XXXI/459/2017 Rady Gminy Jasienica z dnia 26 czerwca 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica dla sołectwa Międzyrzecze Dolne - część obejmująca teren nr 2 zmieniony w części tekstowej uchwałą nr XVI/232/20 Rady Gminy Jasienica z dnia 5 marca 2020 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica dla sołectwa Międzyrzecze Dolne – część obejmująca teren nr 2,
- b) uchwała nr XL/538/22 Rady Gminy Jasienica z dnia 19 maja 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica dla sołectwa Międzyrzecze Dolne – część obejmująca teren nr 1,
- c) uchwała nr XXVII/257/2005 Rady Gminy Jasienica z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica dla sołectwa Międzyrzecze Górne.

Jednocześnie należy stwierdzić, iż zaproponowany w zmianie studium sposób zagospodarowania jest kontynuacją polityki przestrzennej kształtowanej na obszarze całej gminy (realizacja zadań strategicznych gminy w odniesieniu do Niskoemisyjnej Strefy Przemysłowej wraz z układem komunikacyjnym).

14. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana w celu określenia wpływu na środowisko wprowadzonego sposobu zagospodarowania terenu objętego zmianą studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Jasienica.

W zakresie prognozowania oddziaływania na środowisko na etapie realizacji ustaleń zmiany studium zastosowano prognozowanie przez analogie, biorąc pod uwagę analizy i badania obszarów o podobnych zagospodarowaniu terenu, charakterze i funkcjach.

Gmina Jasienica jest gminą wiejską wchodzącą w skład powiatu bielskiego (z siedzibą władz w Bielsku-Białej), stanowiącego część składową województwa śląskiego (z siedzibą władz wojewódzkich w Katowicach).

Obszar ocenianej zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jasienica obejmuje Niskoemisyjnej Strefy Przemysłowej w Międzyrzeczu Dolnym oraz w części Międzyrzecza Górnego, pomiędzy zwyczajowo nazwanymi ulicami: Międzyrzeczką, Ligocką, Bronowską oraz Rudzicką. Zmiana Studium ma na celu poszerzenie obszaru Niskoemisyjnej Strefy Przemysłowej, wprowadzenie nowego kierunku przeznaczeń o symbolu P/U oraz określenie wskaźników dotyczących zagospodarowania dla terenu P/U.

Powierzchnia obszaru to około 94 ha. Teren zmiany studium graniczy od wschodu z zabudową mieszkaniową jednorodzinną, od południa z zabudową mieszkaniową jednorodzinną oraz terenami rolnymi, lasami oraz terenami zieleni nieurządzonej, od północy z terenami rolnymi i od wschodu z zabudową mieszkaniową jednorodzinną. Przeważająca część obszaru objętego zmianą studium oraz jego bezpośrednie sąsiedztwo są objęte zadaniem strategicznym gminy, tj. Niskoemisyjną Strefą Przemysłową. Jest to przedsięwzięcie kluczowe z punktu widzenia rozwoju gminy a obszar przeznaczony pod jego realizację jest konsekwentnie rezerwowany w dokumentach strategicznych i planistycznych gminy.

Ze względu na wielkość obszaru objętego zmianą studium stan zasobów środowiska został przedstawiony dla całego obszaru gminy Jasienica.

Przez teren opracowania przebiegają następujące korytarze ekologiczne:

- ponadregionalny ornitologiczny korytarze ekologiczny „Dolina Górnej Wisły”,
- ponadregionalny przystanek pośredni dla ornitofauny „Dolina Górnej Wisły”,

Korytarze te stanowią część Korytarza Południowego biegnącego od Bieszczadów poprzez Góry Słonne, Pogórze Przemyskie, Pogórze Dynowskie, parki krajobrazowe: Czarnorzecko-Strzyżowski, Pasma Brzanki, Ciężkowicko-Rożnowski i Wiśnicko-Lipnicki, następnie przechodzącego przez Beskid Wyspowy, Gorce, Beskid Makowski, Beskid Żywiecki, Beskid Śląski, Pogórze Śląskie, lasami wokół zbiornika Goczałkowickiego, Lasy Pszczyńsko-Kobiórskie, aż do Lasów Rudzkich. Korytarz Południowy jest jednym z siedmiu głównych korytarzy w Polsce. Stanowi ponadto odcinek korytarza o randze paneuropejskiej, którego rolą jest zapewnienie łączności ekologicznej w skali kraju oraz kontynentu.

Korytarz ornitologiczny i przystanek pośredni dla ptaków obejmują całą powierzchnię obszaru objętego zmianą studium.

Teren objęty zmianą studium znajduje się poza zasięgiem udokumentowanych złóż kopalin oraz poza zasięgiem głównych zbiorników wód podziemnych.

W obszarze zmiany studium usytuowany jest jeden obiekt chroniony w rozumieniu *Ustawy o ochronie przyrody*, tj. obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Górnej Wisły” (PLB240001), który zaliczany jest do jednych z najważniejszych ostoi ptactwa wodnego i wodno-błotnego w południowej części kraju. Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Górnej Wisły” (PLB240001) obejmuje cały obszar opracowania zmiany studium.

Wyznaczony tu obszar Natura 2000 Dolina Górnej Wisły (pow. 24740,19 ha) obejmuje Zbiornik Goczałkowicki, który stanowi jego element dominujący i oraz mozaikę stawów hodowlanych i cieków wodnych: rzek, rowów i kanałów, położonych w dolinie Wisły. Krajobraz ostoi uzupełniają lasy mieszane, głównie o charakterze grądowym i użytki rolne. Obszar ostoi jest gęsto zaludniony, a zabudowa mieszkaniowa rozproszona jest pomiędzy kompleksami pól uprawnych. Obejmuje on dolinę górnej Wisły od Skoczowa na południu po miejscowość Łąka na północy oraz od Pruchnej na zachodzie po Czechowice -Dziedzice na wschodzie.

W obrębie gminy Jasienica obszar Natura 2000 Dolina Górnej Wisły została utworzona na terenie sołectw: Bielowicko, Biery, Iłownica, Landek, Międzyrzecze Dolne, Roztropice, Rudzica, Wieszcza.

Oceniany projekt zmiany studium przewiduje utrzymanie oraz rozwój zabudowy usługowo produkcyjnej na obszarach o funkcji rolniczej oraz leśnej jako kontynuację Niskoemisyjnej Strefy Przemysłowej, która została już wyznaczona w poprzednich dokumentach planistycznych. Projekt studium poszerza o około 8 ha obszar wskazany pod działalność produkcyjną i usługową. Jest to teren w pełni uzbrojony w kanalizację deszczową i sanitarną, sieć wodociągową, sieć dróg z chodnikami i oświetleniem oraz w zbiorniki retencyjne i podziemny zbiornik przeciwpożarowy. Biorąc pod uwagę stopień zaawansowania inwestycji w Międzyrzeczu Dolnym, infrastrukturę techniczną oraz przygotowanie terenów budowlanych – poszerzenie terenów P/U w stronę południową i włączenie ich do drogi lokalnej nie ingeruje znacząco w obszar Niskoemisyjnej Strefy Przemysłowej oraz jej otoczenia. Równocześnie jednak, każda zmiana zainwestowania terenu związana jest z mniejszym bądź większym oddziaływaniem na środowisko, a stopień oddziaływania będzie uzależniony od intensywności i charakteru zainwestowania. Uwzględniając skalę i charakter ogólnych kierunków zagospodarowania przewidzianych w opracowaniu, generalnie można stwierdzić, iż realizacja zmiany studium przy zachowaniu ograniczeń wpływu na środowisko wynikających z jego ustaleń oraz przepisów odrębnych nie spowoduje poważnych zagrożeń dla środowiska.

Analiza przyjętych w projekcie zmiany studium zapisów wykazała, że generalnie zostały uwzględnione wymogi z zakresu ochrony środowiska określone w obowiązujących przepisach.

OŚWIADCZENIE – KLAUZULA

Kierujący zespołem wykonującym niniejsze opracowanie oświadcza, że spełnia wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2020 poz. 283)

WYKSZTAŁCENIE	IMIĘ I NAZWISKO	PODPIS
mgr inż. arch.	Sławomir Tront	
TYTUŁ OPRACOWANIA:		
<p>PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY JASIEŃ</p>		
DATA OPRACOWANIA: SIERPIEŃ 2022 r.		